STRIPWEEKBLAD

pep

nr. 35 * 21/27 aug. 1971
prijs 65 cent

NIEUW!
LUCKY LUKE
Ma Dalton

DEZE WEEK:

HOOFDREDACTEUR:
Hetty Hagebeuk
REDACTIE:
Jan van Gelderen
Karel Kersten
Jan de Rooij
Frits v. d. Heide
Rita Homan
Ton Wanders
Maarten Boom
Marianne de Kruyff
Marijke Scholten
Hans Keeris

pep

is een uitgave van DE GEILLUSTREERDE PERS N.V. Stadhouderskade 85 Amsterdam. Postbus 497.

INHOUD

Post voor Pep postbus 497, Amsterdam

Nozems

Ik lees uw blad zo lang het bestaat, maar ik heb er nog nooit een foto van Wilma of Heintje in zien staan. Aan al die vieze beatle-jongens, of hoe ze ook heten met die lange haren — nozems, geloof ik — vind ik niks. Pep is een stripblad en geen beatblad.

Rudi Haas, Wijchen

Nogmaals, nee!

Vliegtuigen

Ik zou graag willen dat er meer vliegtuigen in Pep komen. Twee weken waren ze slecht. Probeer ze beter te maken, verder is Pep goed.

Fokko Stuiling, Heerenveen

Wat vind je van pagina 24/25?

Op z'n best

Om te beginnen wilde ik hartelijk bedanken voor de terugkeer van Ambrosius. Als Cocco Bill en Agent 327 nu nog terugkomen, zou Pep op z'n best zijn. Geweldig goed is die nieuwe Macaronistrip. Dino Attanasio weet wat strips zijn. Kan Pep ook nog, wanneer het nieuwe voetbalseizoen aanbreekt, alle transfers in het betaalde voetbal vermelden?

J. Bettelheim, Amsterdam

Dat laten we liever aan de dagbladen over.

Walkers

Het verbaast me dat er nog geen artikel over de Nederlandse groep Walkers in Pep heeft gestaan. Na een goede hit en een nog lopende, kan dit wel. Verder mijn complimenten voor het beste stripblad van de Benelux. Vooral voor Wellington Wish, Mick Tangy, Rik Ringers, Titus en Rob Palland èn voor de verschrikkelijk goede spotters en muziekartikelen.

Joop Reurink, Schoorl

Of die hits wel zo goed zijn, betwijfelen we.

Microscoop

Kunt u niet een uithaler of een klein artikeltje van de microscoop in PEP plaatsen? Want vele jongens hebben er een.

Fred Soetekouw, Amsterdam

We nemen het in gedachte.

Cocco Bill

Pep is het beste stripweekblad van Nederland. Ik heb op geen enkele strip wat te zeggen, alleen, wanneer komt die allerblitse goeie Strip Cocco Bill weer terug? O ja, nog wat. In Pep 43-1970 is Cocco Bill aan het stierenvechten met Biskroma. Plotseling steekt een zekere Zorro Kid Cocco Bill in de rug en zegt: „Da's mijn terrein, da's voor Zorro Kid." Onderaan de bladzijde staat: „over Zorro binnenkort in Pep méér". Dat binnenkort is al, om precies te zijn, zo'n tien maanden geleden. Wanneer?

André Krieger, Amsterdam

Je hebt gelijk. Dat binnenkort was een beetje voorbarig. Maar hij komt wel.

Gezeur

Dat gezeur de hele tijd van dit moet er in en dat moet er uit, moet maar eens afgelopen wezen. Pep heeft tienduizenden en tienduizenden abonnees en er komen 52 Peps per jaar uit. Logisch dat niet iedereen elke week precies datgene vindt wat in zijn kraam te pas komt. Het lijkt me dat iemand met een klein beetje verstand dat wel kan begrijpen. Jullie doen maar, Pep. Ik amuseer me wel, ook al is het dan de ene keer met 48 en de andere keer met 2 pagina's!

Georges Walkant, Eindhoven

Hartelijk dank!

Beste Pep

Ik heb daar wel nu heel mooi beste Pep geschreven, maar als u zo doorgaat, doe ik dat niet meer. Want dit blad doet heel wat voor Ajax, maar niet voor Feijenoord. Iemand anders heeft daar ook al op gewezen en het antwoord was: „Feijenoord spreekt toch voor zichzelf". Dat is wel zo, maar met Ajax is dat ook het geval. Tenslotte zijn ze allebei koplopers. En dan dit nog: wanneer komen er eens uithalers van vliegtuigen?

Kees Rust, Groningen

In dit nummer.

Oplossing puzzel Pep 34

Met vijf penselen en terpentijn
schildert Engelbert zichzelf piekfijn
op de nachtwacht
en signeert bedacht
met Engelbrandt van Rijn

MOONROCK EXPRESS

ROUTE MOONROCK EXPRESS

De route van de MOONROCK EXPRESS voor de komende week is:
27, 28 en 29 aug. — Apeldoorn 30 aug. — Deventer 31 aug. en 1 sept. — Zwolle 2 sept. — Almelo 3 sept. — Hengelo

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 55 cent per week. Voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 65 cent.
Betalingswijze: postabonnees krijgen een stortings acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de wederverkoper ontvangt, kan de betaling (per week, maand of kwartaal) met hem regelen. Voor kwartaalbetalingen kan de wederverkoper desgewenst voor toezending van stortings acceptgirokaarten zorgen.
Adres en telefoonnummer voor inlichtingen over betalingen en adreswijzigingen: voor abonnees via wederverkoper: PEP, Postbus 497, Amsterdam, telefoon 020-729785. Voor postabonnees: PEP, Postbus 299, Haarlem, telefoon 023-319203. **Adreswijziging**: drie weken van tevoren opgeven met vermelding van oude en nieuwe adres.
Advertentie-exploitatie: Admedia N.V., Postbus 7902, Amsterdam, telefoon 020-443744

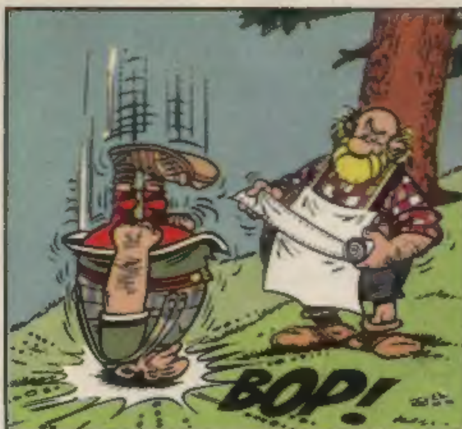
Agency for Canada: Dutch Magazine and Book Import Cy. Whitby

Asterix

TEKST:
GOSCINNY
TEKENINGEN:
UDERZO

en

DE HELVETIERS

De Romeinen zijn in grote getalen het meer overgestoken. Dank zij wat toverdrank in de fondue bieden de Helvetiërs krachtig weerstand...

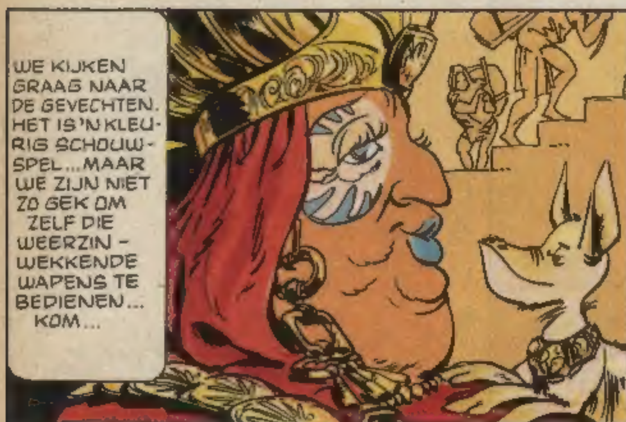

WORDT VERVOLGD

RAVIAN

TEKST: LINUS
TEKENINGEN: MÉZIÈRES
VERTALING: JAN DE ROOIJ

EN DIE AVOND WORDT ER IN VALSENNAR FEEST GEVIERD...DE BLOEMENALCOHOL VLOEIT RIJKELIJK, ONONDERBROKEN WORDT ER GEDECLAMEERD EN ER WEERKLINKT GEVOELIGE MUZIEK...

land zonder ster

Laureline heeft niet bepaald geschitterd tijdens de proeven van bekwaamheid. Toch heeft de keizer haar boven de anderen verkozen...

IN MALKA, WAAR DE MILITAIRE OPLEIDING NOG STEEDS VOORTDUURT, ONTDEKT RAVIAN DE INDRUKWEKKENDE OORLOGSVLOOT VAN DE STAD...

RAVIAN EN ZIJN KAMERADEN LADEN DE FLOGUMS IN, DIE DOOR DE OFFICIEREN WORDEN AANGEVLOGEN...

DAN BETREDEN ZE EEN VAN DE REUSACHTIGE LUCHTSCHEPEN. AAN BOORD ZIJN AL HONDERDEN KRIJGERS DIE AAN DE STRIJD MET VALSENNAR ZULLEN MOETEN DEELNEMEN...

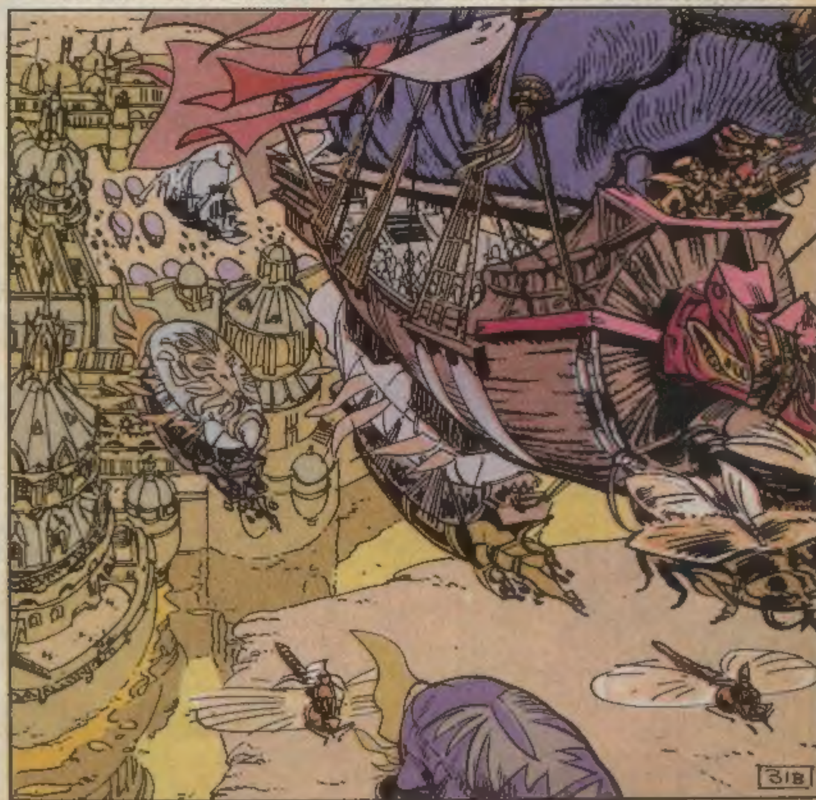
EN DAN IS HET ZOVER...

WAT LATER VERHEFFEN DE KLEINE EN DE GROTE LUCHTSCHEPEN DIE DOOR GEVLEUGELDE WEZENS WORDEN VOORTGETROKKEN ZICH MAJESTEITELIJK IN DE LUCHT EN VERLATEN DE MACHTIGE VROUWENSTAD...

WORDT VERVOLGD

RIK RINGERS

TEKENINGEN
TIBET
TEKST
A.P. DUCHATEAU

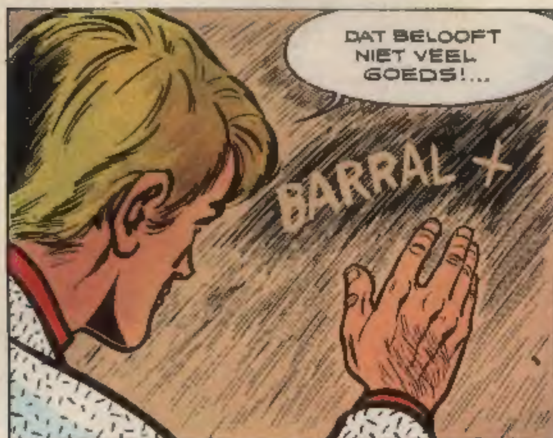

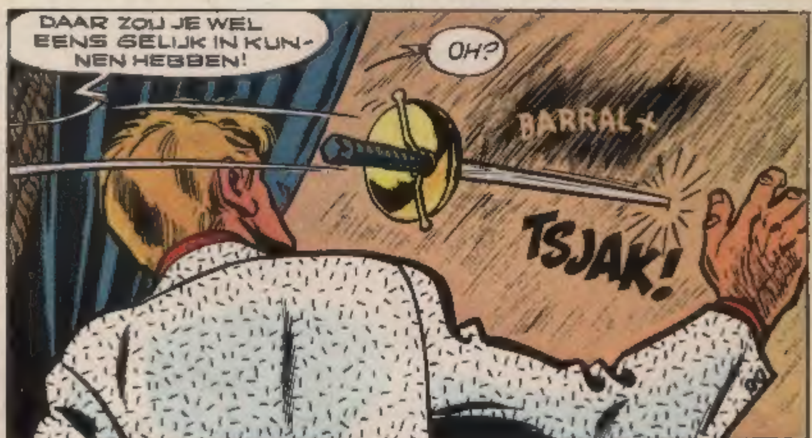

DE VIJF ONZICHTBAREN

Rik moet vijf ex-sportlieden opsporen. Barral, vroeger een bekend schermer, verdwijnt in zijn bijzijn op vreemde wijze...

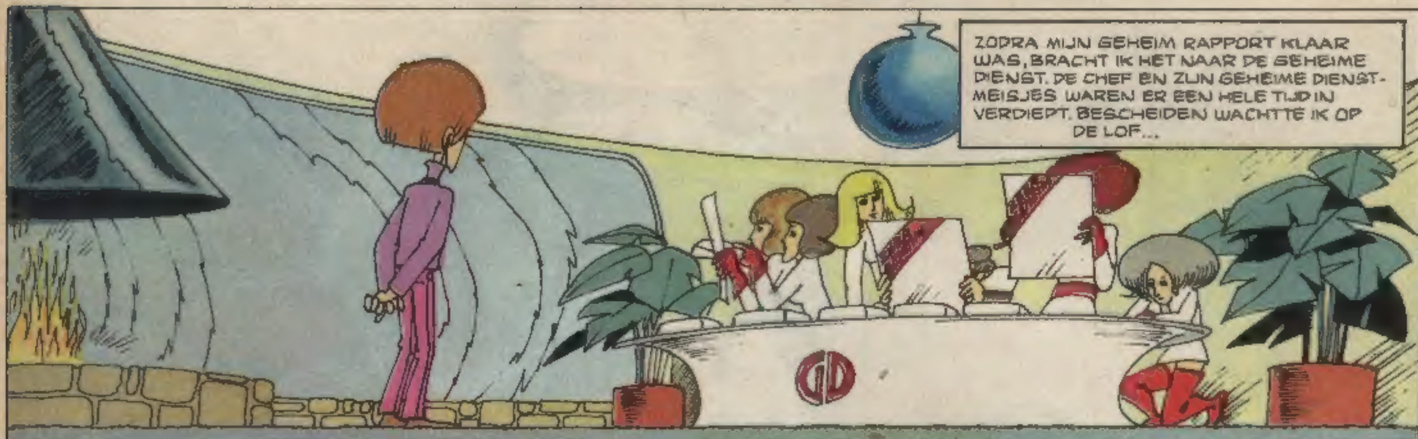

WORDT VERVOLGD

TITUS

TEKENINGEN: *HENK 'T JONG*
TEKST: *L. HARTOG VAN BANDA*
KLEUR: *MARIANNE DE KRUYFF*

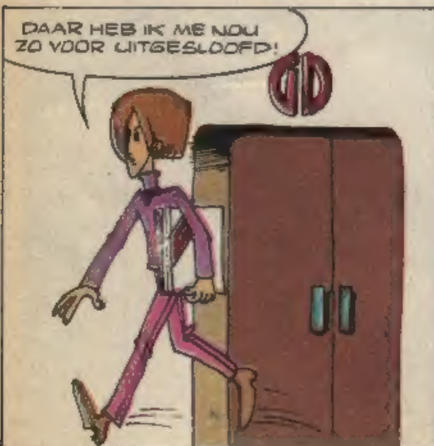

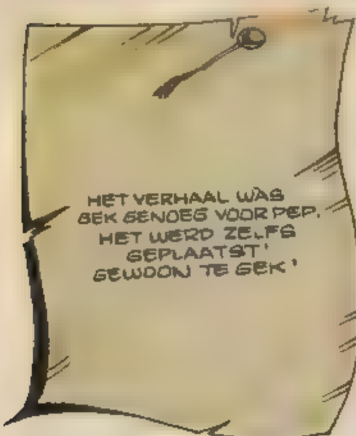

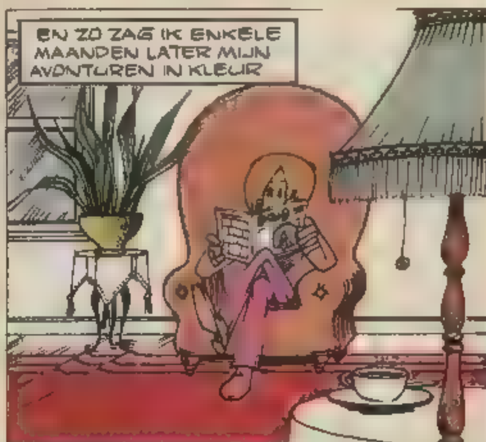

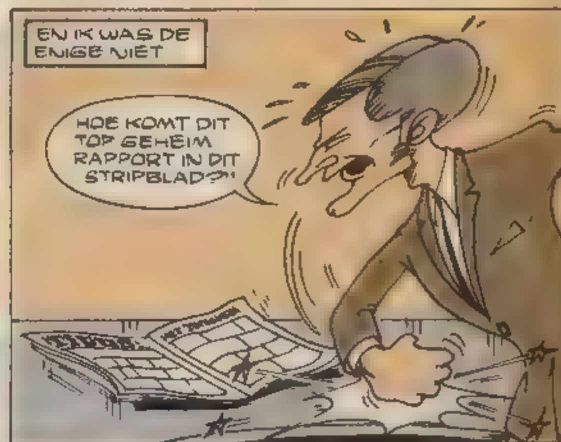

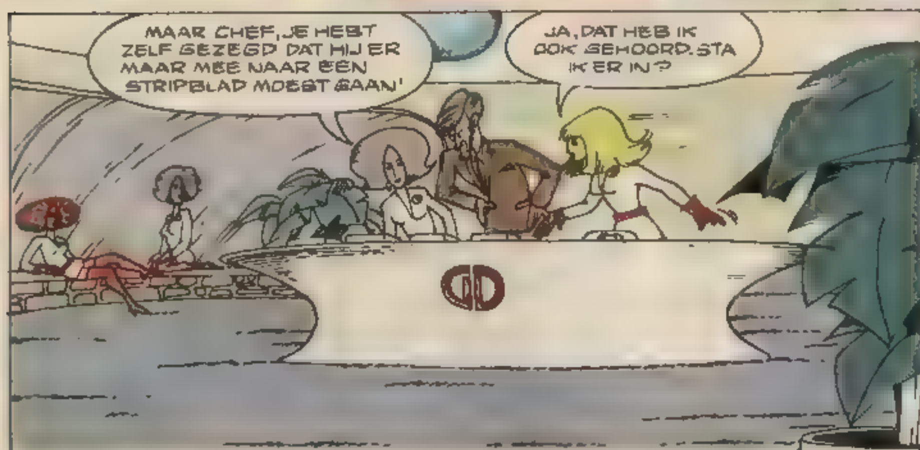
HET TOPGEHEIM

Titus wordt tijdens zijn werk aan het rapport in stripvorm gestoord door nummer één. Door te ploppen, jaagt hij hem op de vlucht

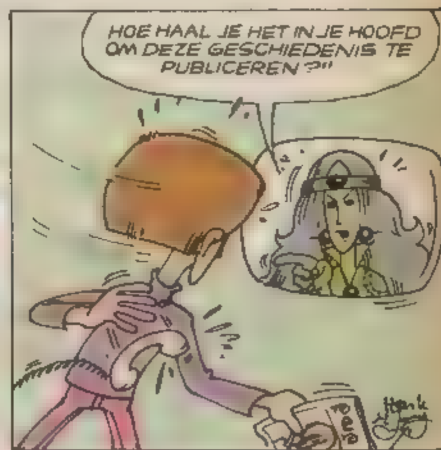

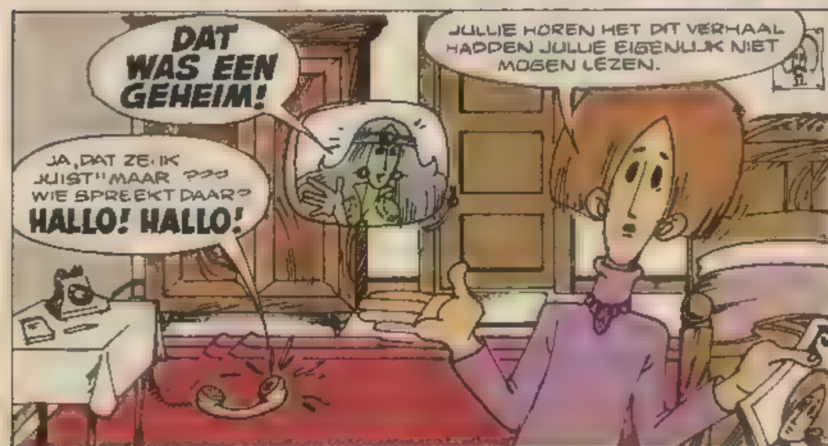

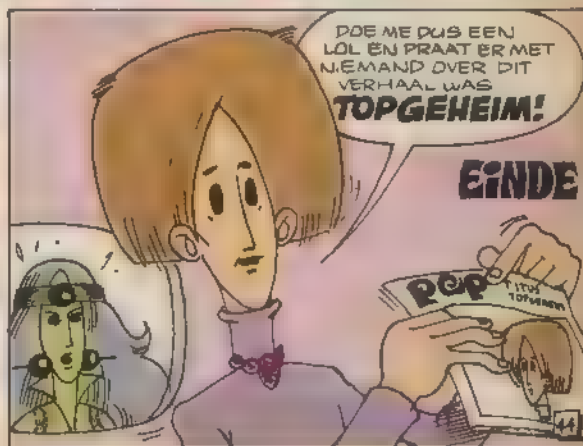

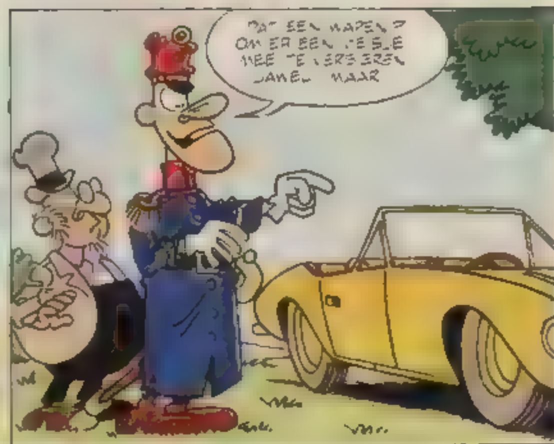

DE GENERAAL

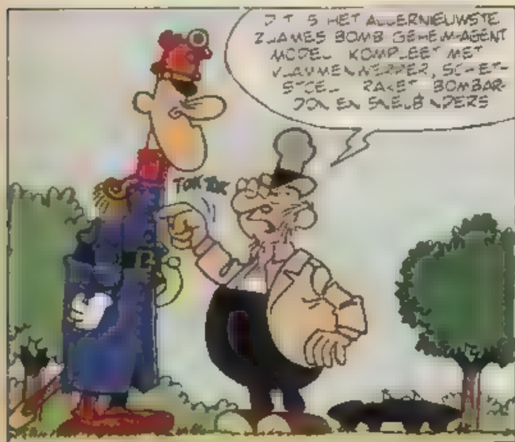

JANEL MAAR

OM ER DE MACHT MEE TE GRIJPEN ?
LACHEN

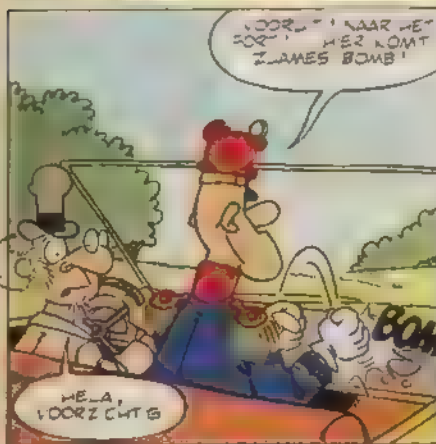

HA HA HA HA HA HA HA HA

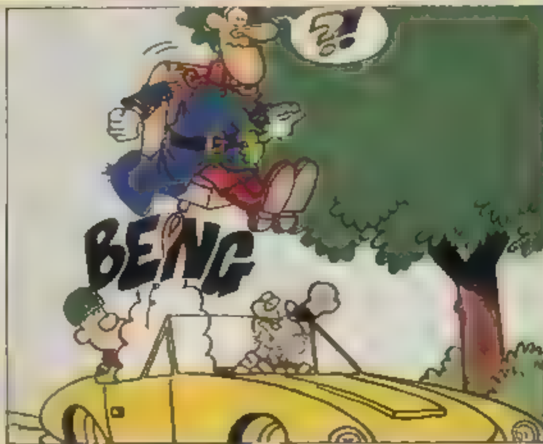

HIHIHI!
EVEN LUSTEREN
1A

TOK TOK

HOP, HA, HA
PRECIES

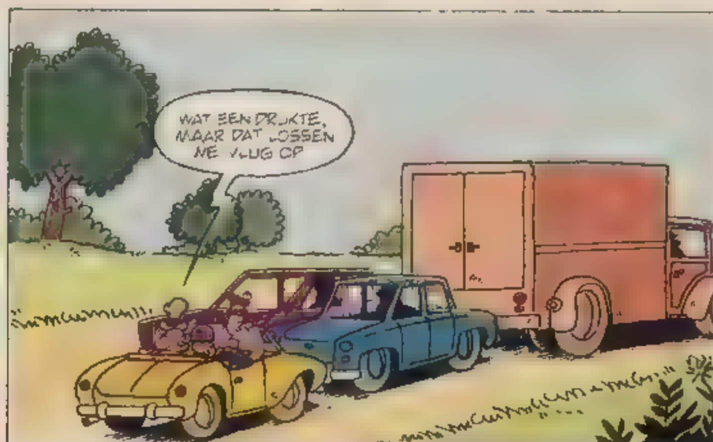

ZJAMES BOMB!
BOM

?!
BENG

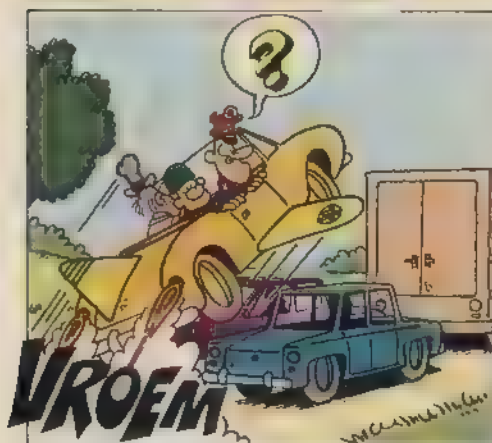

1B

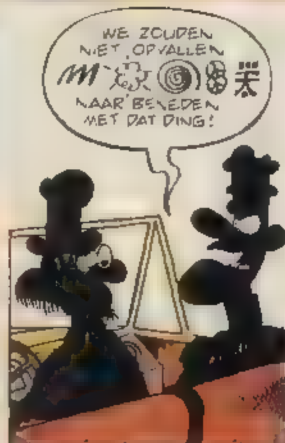
en het BOMBARDON

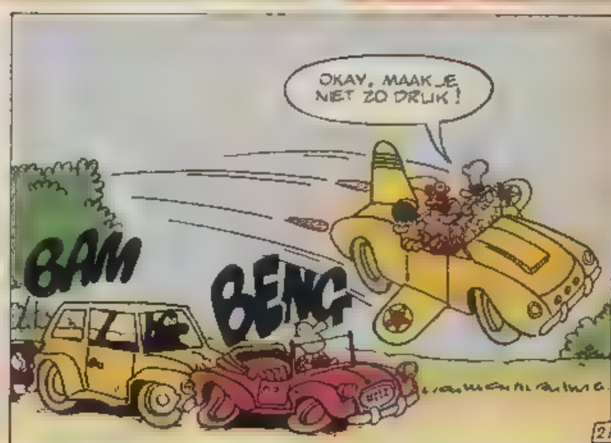

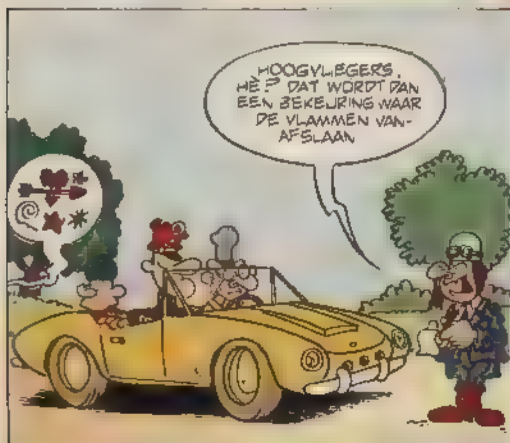

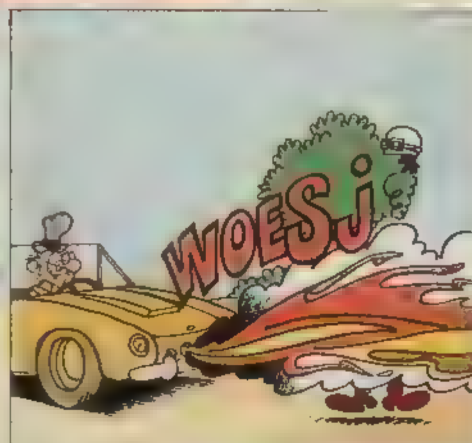

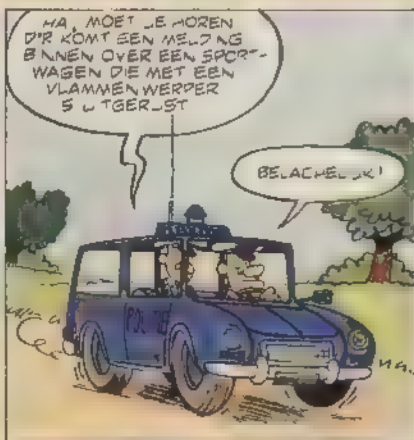

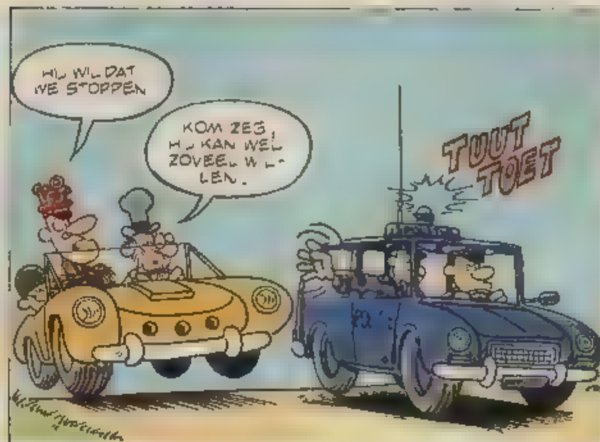

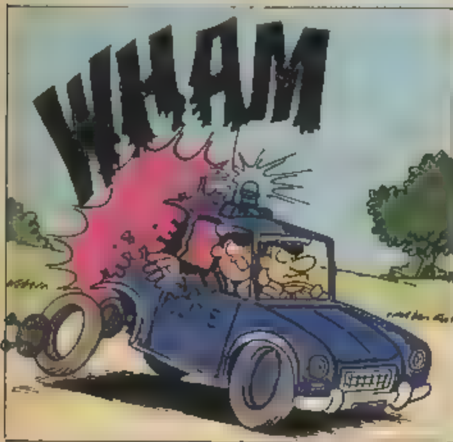

DE GENERAAL

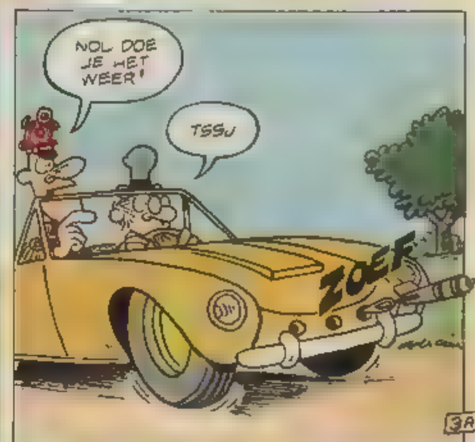

TUUT TOET
HÉ, EEN BEKEND GELUID
?

HIJ WIL DAT WE STOPPEN
KOM ZEG, HIJ KAN WEL ZOVEEL WILLEN.
TUUT TOET

K HEB WAT ANDERS VOOR HEM
HAHA!
ZOEF

WHAM

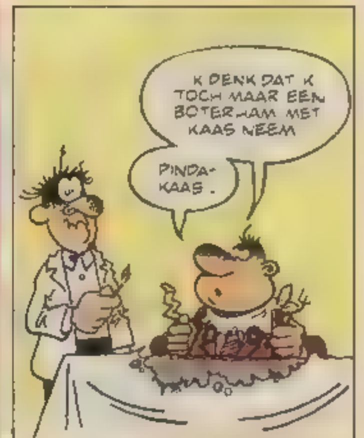

ZE HADDEN HET OVER EEN VLAMMENWERPER, OVER RAKETTEN HEBBEN ZE NIETS GEZEGD.
ZAG JE DAT? HOP EN BOEM.
HOP

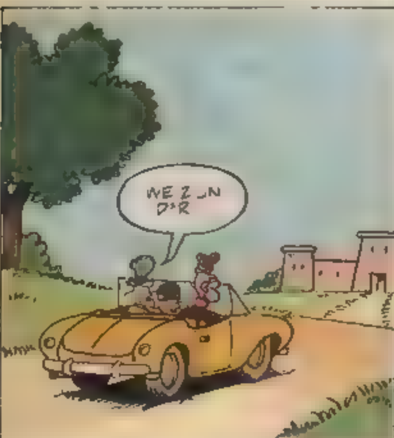

NOU DOE JE HET WEER!
TSSJ
ZOEF
3A

IK VERZEKER U, ONZE ROGNONS DE VEAU FLAMBÉS ZIJN ONOVERTROFFEN

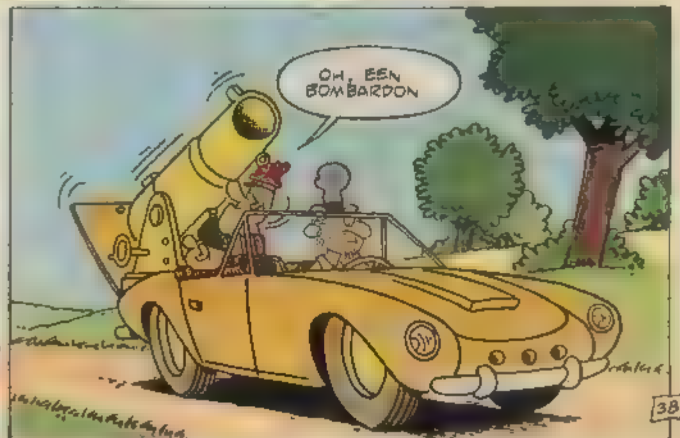

PSSSJJ
EEN LUCIFERTJE EN . . .

WHAM

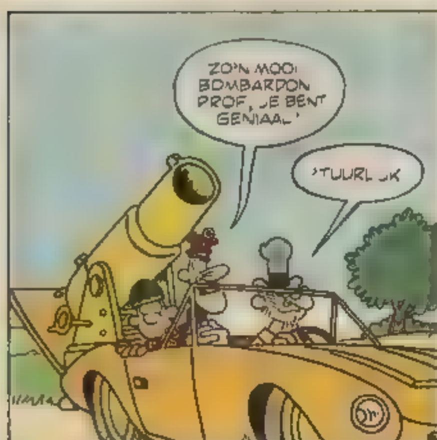

K DENK DAT K TOCH MAAR EEN BOTERHAM MET KAAS NEEM
PINDAKAAS.

WE ZIJN D'R

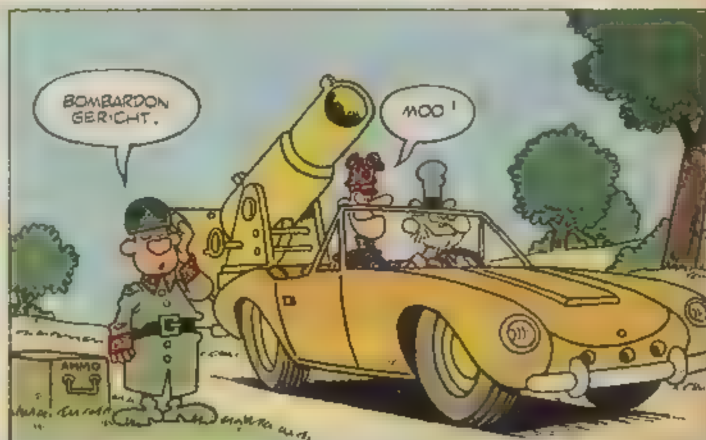

LET OP, GENERAAL!
KLIK

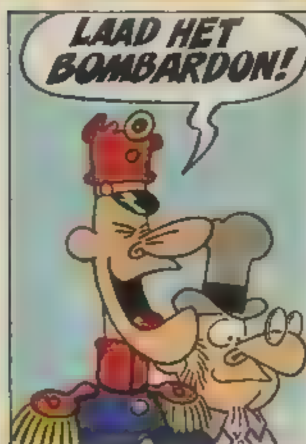

OH, EEN BOMBARDON
3B

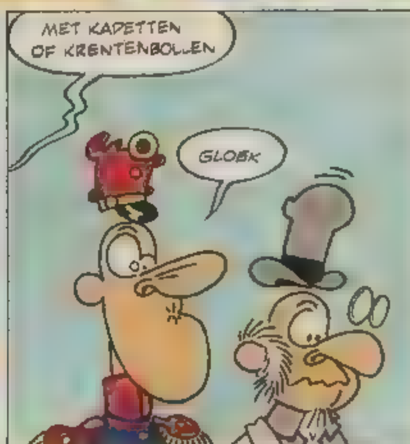
en het BOMBARDON

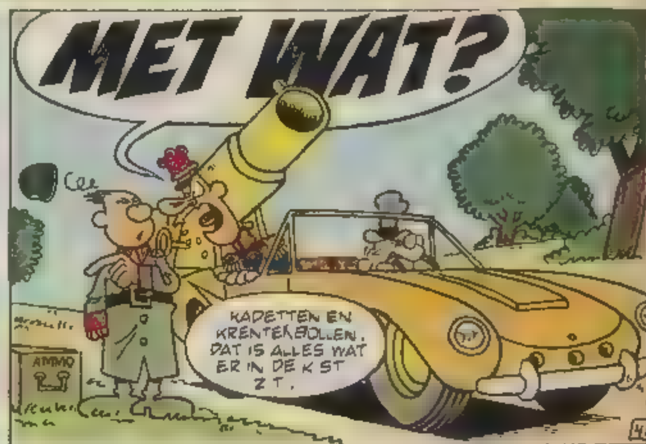

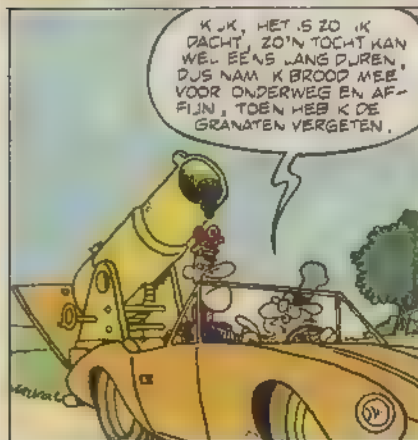

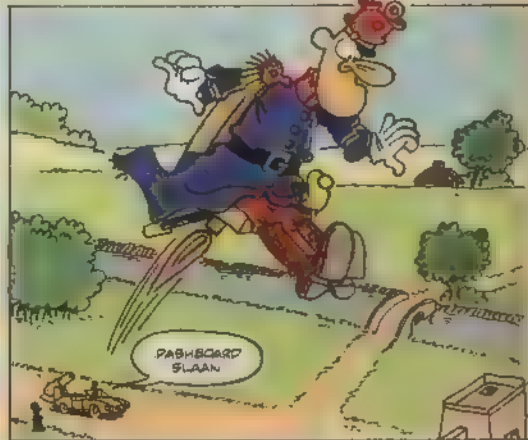

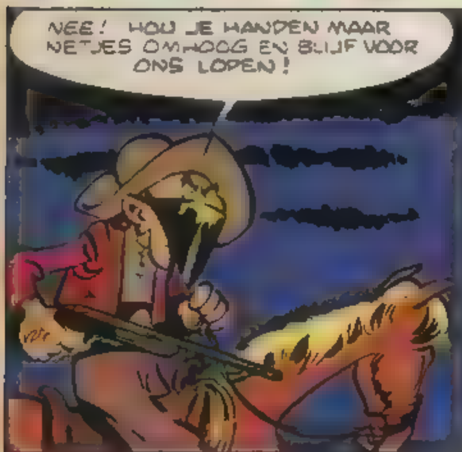

EINDE 1.

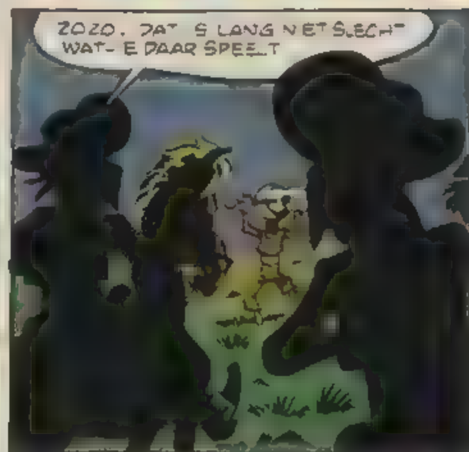
BANDONEÓN

HANDEN OMHOOG, VREEMDELING!
WIE BEN JE EN WAAR KOM JE VANDAAN ?

K BEN EEN RONDTREKKENDE GAUCHO EN ZE NOEMEN ME BANDONEÓN ALS U WILT DAT IK EEN TANGO SPEEL DAN . . .

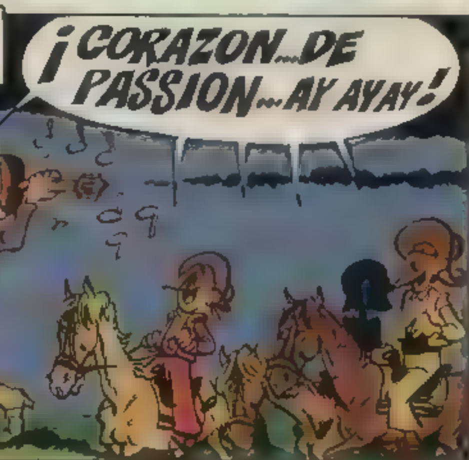

NEE! HOU JE HANDEN MAAR NETJES OMHOOG EN BLIJF VOOR ONS LOPEN!

MAAR DE BEHENDIGE VINGERS VAN DE GAUCHO BEROEREN DE SNAREN VAN DE GITAAR EN EEN GEVOELIG MELODIE-TJE LUISTERT DE SOMBERE AVOND OP.

ZOZO. DAT IS LANG NIET SLECHT WAT HIJ DAAR SPEELT

DE BEDWELMENDE MELODIE BRENGT DE GEMASKERDE MANNEN AL GAUW IN VERVOERING. ZE BEGINNEN LANG-ZAMER TE RIJDEN . . .

EN ZINGEN IN KOOR HET POËTISCHE RE-FREIN.

¡CORAZON...DE PASSION...AY AYAY!

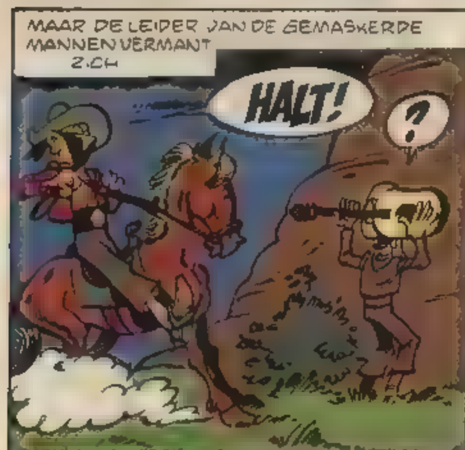

ZELFS DE PAARDEN BLIJVEN NIET ONGEVOELIG VOOR DE MELODIEUZE KLANKEN. OOK ZIJ ZINGEN MEE
HIHIHIHIHI!

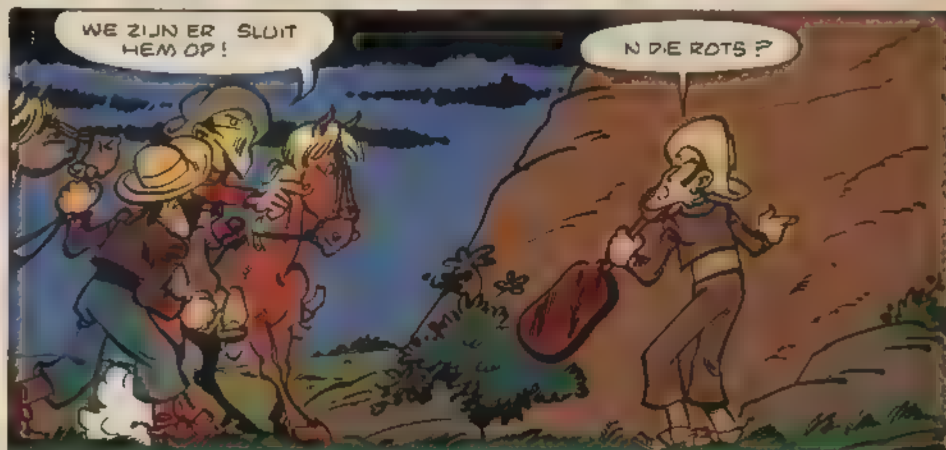

GEWELDIG! ZE LATEN ZICH DOOR DE MUZIEK AFLEIDEN. DIRECT SMEER IK 'M!

TEKENINGEN: DINO ATTANASIO TEKST: YVAN DELPORTE VERTALING: JAN DE ROOIJ

en DE BENDE VAN LA CUCARACHA

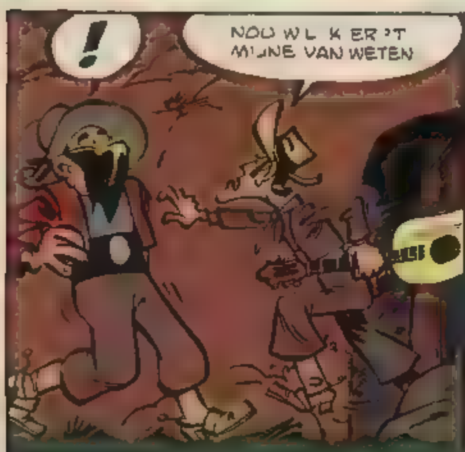
Bandoneon, die met Cucaracha op zoek is naar de koeiendieven, wordt door El Chino neergeslagen. Als hij weer bijkomt.

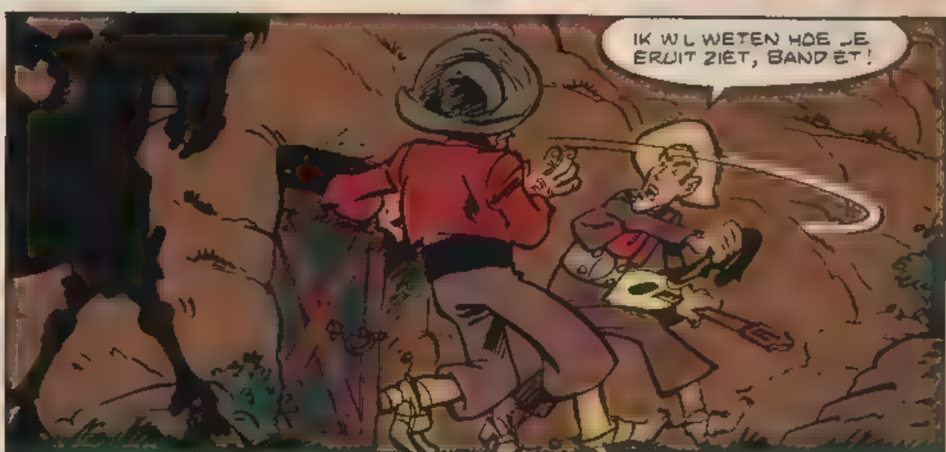

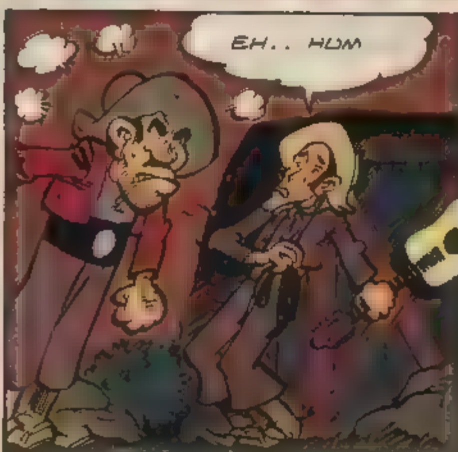

WORDT VERVOLGD

puzzelen met LUCKY LUKE

ky7 di1 ez1 ei

ky1 ikh9 eb1 t

yh7 em1 ver2 g

ele2 ke4 nb2 e

ee2 nr1 ov1 er

ni2 kma3 ar3 e

be3 kek2 en2 b

enk1 ru4 kk5 ie

ikk4 en1 lu2 c

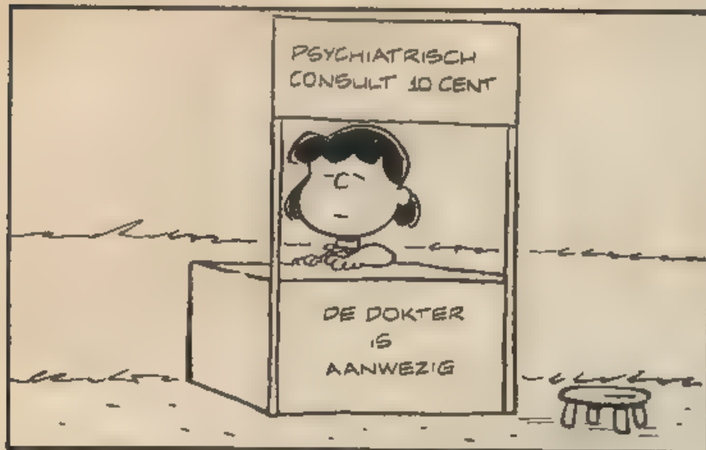

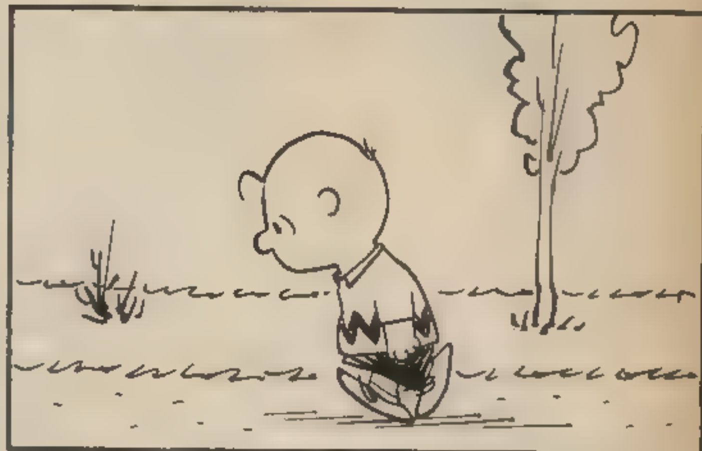
DOOR JAN MEULENDIJKS SAMENSTELLING HENK ALBERS

OPLOSSING VOLGENDE WEEK IN PEP OP PAGINA 3

PEANUTS

DOOR SCHULZ

Stephen Stills, een vierde deel van de fenomenale combinatie Crosby, Stills, Nash & Young, heeft niets van een superstar weg. Met z'n kortgeknipte blonde haren en z'n doodgewone kloffie zou hij gemakkelijk voor een deugdzaam kantoorklerk kunnen doorgaan. Maar in zijn muziek onderscheidt hij zich van de doorsneeburger. Muziek waaraan miljoenen plezier beleven in een tijd waarin de pop als nooit tevoren in het slop zit

In 1966 verhuisde de toen 23-jarige Stills van de Newyorkse artiestenwijk Greenwich Village naar Los Angeles, waar hij een bestaan als folksinger wilde opbouwen. Samen met Neil Young, Richie Furay, Bruce Palmer en Dewey Martin riep hij de Buffalo Springfield in het leven, een groep die zich kenmerkte door een grote melodieusheid en een zeer ontspannen manier van musiceren. For What's Is Worth werd de eerste en enige echte nationale hit van het vijftal. Hij bereikte de zevende plaats van de hitparade na een gestadige klim van veertien weken. Persoonlijke trots, egotrips en geldhonger waren in mei 1968 de oorzaken van de ondergang van de groep. In 1969 vormde Stephen, na enige tijd bij Blood, Sweat & Tears te hebben gespeeld, samen met ex-Byrd David Crosby en ex-Hollie Graham Nash een nieuwe formatie, waar zich na het uitbrengen van een elpee ook Neil Young bij aansloot. De jongens gaan slechts incidenteel samenwerken. Veel tijd besteden ze aan solo-projecten. Het eerste solo-album van Stephen Stills is opgedragen aan „James Marshall Hendrix". Hendrix is een van Stills' vele vrienden die op de tien tracks die de schijf telt, meespelen. Andere gaststerren: Eric Clapton, Cass Elliott, Ringo Starr, John Sebastian en Booker T.

De dood van Hendrix heeft grote indruk op Stills gemaakt. Stills: „Ik vluchtte, toen ik het overlijdensbericht doorkreeg, naar de Coloradobergen, waar ik een hut heb, en bracht daar een paar dagen in m'n eentje door om het te verwerken. Hendrix was mijn beste vriend. Samenspelen met Jimi was mijn grootste ideaal na de opheffing van de Buffalo Springfield. Twee jaar geleden liep ik hem dan in Los Angeles tegen het lijf. Samen met hem en Buddy Miles hebben we die dag veertien uur aan één stuk door gespeeld. Van toen af aan ontmoetten we elkaar regelmatig. Zijn dood heb ik zien aankomen. De popbusiness ondermijnt je gezondheid omdat je je te veel op de muziek richt. Geestelijk sta je dag in dag uit onder grote druk. Toen Jimi stierf, dacht ik: nu moet ik uit dit rock 'n rollcircus vandaan zien te komen."

STEPHEN STILLS

tekst Jan de Rooij

tekening Peter de Smet

Momenteel leidt Stephen Stills in het Engelse Surrey, waar hij het huis van Ringo Starr heeft overgenomen, een eigen leven. Zijn grootste hobby is het houden van paarden. Daarnaast houdt Stephen, die een groot natuurliefhebber is, zich bezig met schilderen en fotograferen. Volgend jaar zal er naar alle waarschijnlijkheid een boek van hem uitkomen dat tekeningen, foto's, originele songmanuscripten en gedichten zal bevatten. Waarom is Stills eigenlijk naar Londen verhuisd? Ik heb 250.000 dollar is dit huis geïnvesteerd omdat ik in Amerika niet meer kan leven. In mijn vaderland word ik als een excentriekeling beschouwd. Hier in Engeland accepteren de mensen je veel gemakkelijker. De golf van geweld die over Amerika gaat, maakt me trouwens kotsmisselijk. Hoe we de maatschappij daar moeten veranderen? Niet door een revolutie in elk geval. Agnew en zijn kameraden krijgen dan juist de kans om iedereen in de gevangenis te zetten. Nee, we moeten ze wegstemmen. Voordat het zover zal komen, zullen er jaren verstreken zijn, dat geef ik grif toe. Maar het is de enige manier."

Al staat Amerika hem dan tegen, toch is Stephen er deze maanden op tournee geweest. Op zijn rondtocht werd hij begeleid door drummer Dallas Taylor, basgitarist Calvin Samuels (beiden speelden free-lance bij CSN&Y), de complete Crazy Horse (de groep waar Neil Young twee elpees mee heeft gemaakt) en de beroemde Memphis Horns, de big band van Atlantic, die o.a. met Aretha Franklin samenwerkte. Eind september zal Stills in Engeland concerteren. Of hij Nederland zal aandoen, is op dit moment nog niet bekend. Wel is tegen die tijd al lang zijn tweede elpee verschenen, waar ook de hit Change Partners op zal staan. Het album moet volgens Stills' zeggen een stuk simpeler van opzet zijn dan zijn eerste solowerkstuk. Stills' bijdragen aan het nieuwe CSN&Y-life-album Four Way Street — de titel is typerend voor de wijze waarop de vier momenteel samenwerken — mogen er ook zijn. In 49 Bye-byes probeert Stephen het wereldrecord snelzingen op zijn naam te brengen. Stills is een soulkikker, dat is wel duidelijk. Toch heeft hij veel weemoedige songs geschreven. De beste is ongetwijfeld Helplessly Hoping, in feite een afscheidsbrief aan folkzangeres en ex-vriendin Judy Collins. Ach, ga het zelf ook allemaal maar eens beluisteren

FLIPPIE FLINK

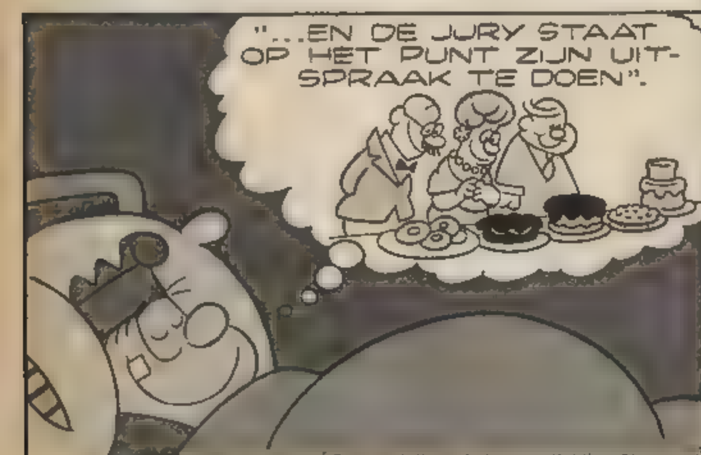
DOOR MORT WALKER

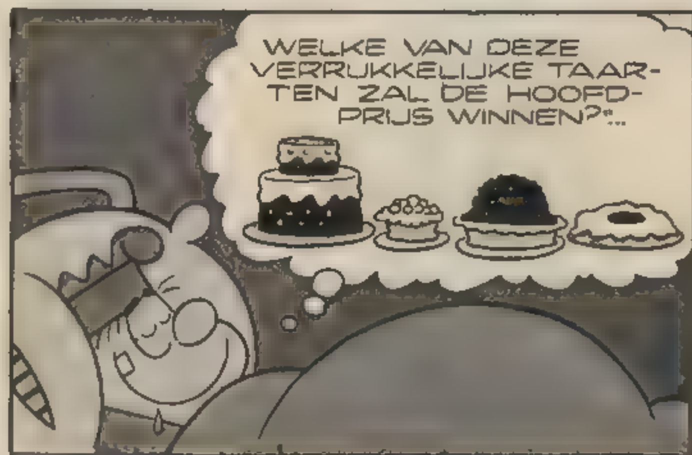

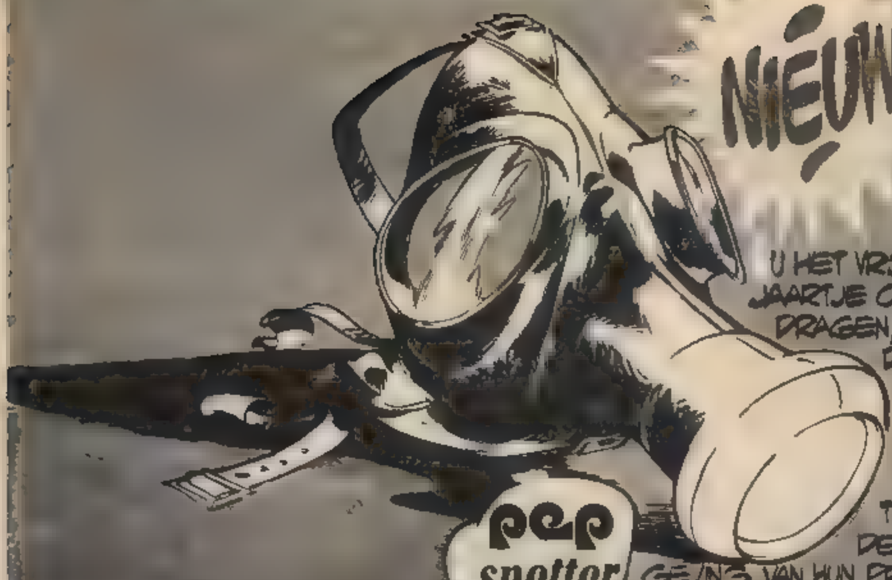

HAP!

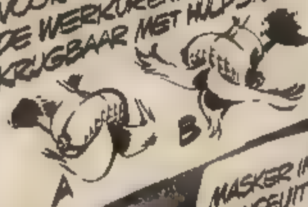
U HET VRIJWEL ZEKER IS DAT WE OVER EEN JAARTJE OF WAT CONTINU GASMASKERS ZULLEN DRAGEN, TENEINDE TE ONTKOMEN AAN DE TOCH ALTIJD WAT LASTIGE VERSTIKKINGSDOOD, IS HET EEN PRETTIGE GEDACHTE DAT EEN AANTAL BIJ DE FABRICAGE VAN GENOEMDE MASKERS BETROKKEN FIRMA'S ZICH NAAST DE KWALITEIT OOK OP DE VORMGEVING VAN HUN PRODUCT GEWORPEN HEBBEN MET ALS RESULTAAT:

pep spotter

DOOR:

HET MODEMASKER

DEZE EENVOUDIGE UITVOERING (IN LICHTGRIJS EN DONKERGRIJS), SPECIAAL GESCHIKT VOOR HET DRAGEN TIJDENS DE WERKUREN. IS OOK VERKRIJGBAAR MET HULPSTUKKEN:

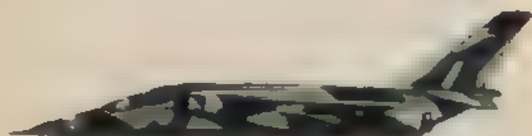
LUCHT

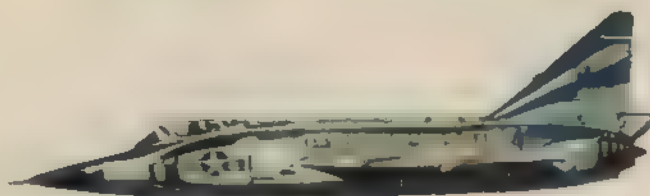
BAC Lightning F. 6
(Royal Air Force)

Republic F-105 Thunderchief
(US Air Force)

Bréguet BAC Jaguar
(Franse luchtmacht)

General Dynamics/Convair F-102A Delta Dagger
(US Air Force)

Hawker Siddely Hunter
(Belgische luchtmacht)

North American F-86 Sabre
(Nationalistisch China)

North American F-100 Super Sabre
(US Air Force stuntteam 'Thunderbirds')

Hawker Siddely Gnat
(Finse luchtmacht)

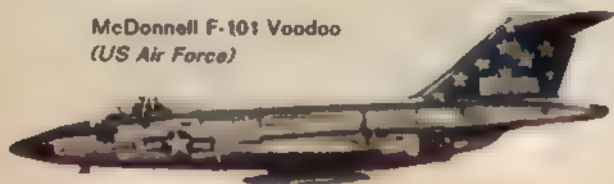

Northrop SF-5
(Spaanse luchtmacht)

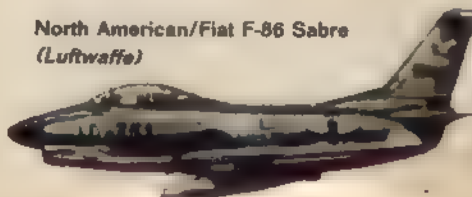

Lockheed F-104S Starfighter
(Koninklijke Luchtmacht)

McDonnell F-101 Voodoo
(US Air Force)

North American/Fiat F-86 Sabre
(Luftwaffe)

VAART

General Dynamics/Convair F-106 Delta Dart
(US Air Force)

Sukhoi Su-9 Fishpot
(Sovjet-Unie)

McDonnell Douglas F-4 Phantom II
(US Air Force)

Republic F-84F Thunderstreak
(Koninklijke Luchtmacht)

Hawker Siddely Sea Vixen FAW.2
(Royal Navy)

Ling-Temco-Vought F-8 Crusader
(US Navy)

MIG-17 Fresco
[redacted]

Fiat G. 91
(Italiaanse luchtmacht)

MIG-19 Farmer
(Chinese Volksrepubliek)

Dassault Mirage III-C
(Israël)

Saab 35 Draken
(stuntteam Zweedse luchtmacht)

Tupolev Fiddler
(Sovjet-Unie)

MIG-21 Fishbed
(Finse luchtmacht)

portret van rob rensenbrink

ZEVEN TON VOOR EEN LINKER BEEN

tekst:
Jan de Rooij

Voor ruim zeven ton ging linksbuiten Rob Rensenbrink van FC Brugge over naar het Brusselse Anderlecht. Een zeer spectaculaire transfer. In België zijn ze trouwens wel wat gewend. De bedragen die daar voor voetballers gegeven en gevraagd worden, zijn over het algemeen genomen krankzinnig hoog. Een vreemde zaak als je weet dat bijna alle clubs bij onze zuiderburen noodlijdend zijn. Dat zal Rensenbrink overigens een zorg zijn. Rob: „Uiteindelijk had ik liever bij PSV gespeeld, maar de onderhandelingen die Brugge met de Eindhovenaren voerde, liepen op niets uit. Een contract met Anderlecht kon ik natuurlijk niet laten lopen. Moet je nagaan, ik ga bijna twee keer zoveel verdienen als bij Brugge. Hoe lang ik aan Anderlecht verbonden ben? Maar liefst drie jaar. Mijn toekomst ligt in België, dat kan ik wel stellen."

De op 3 juli 1947 geboren Rensenbrink begon zijn voetballoopbaan als linksbinnen bij de Amsterdamse amateurvereniging OSV, een club die hem later voor drie mille afstond aan DWS. Robbie, die timmerman in de bouw was, hoefde, eenmaal bij het eredivisieteam, niet meer te werken, hij werd fullprof. Zijn debuut in het eerste maakte hij in 1966 in een wedstrijd tegen landskampioen Feijenoord. Rob mocht dan met zijn rechterbeen uitgesproken slecht schieten, wanneer hij met zijn linkerbeen aanlegde, was menig doelman geslagen voordat-ie het in de gaten had. De toenmalige bondscoach van het Nederlands elftal, Georg Kessler, liet dan ook al gauw zijn oog vallen op de fragiele Amsterdammer. Na Robs eerste interland — hij debuteerde samen met Van Hanegem — op 29 mei 1968 tegen Schotland riep Kessler enthousiast uit: „We zijn vandaag geen tweede Piet Keizer rijker geworden, we hebben er een Rob Rensenbrink bij gekregen."

Een uitspraak die er niet om liegt. Jan Zwartkruis, de trainer van het militaire elftal, werd vervolgens een sleutelfiguur in de ontwikkeling van het jonge toptalent. Zwartkruis: „Toen ik Rob ontmoette, was hij een knul die in negatieve zin opviel. Hij was bijzonder gesloten, durfde nauwelijks zijn mond open te doen. De militaire dienst heeft zijn ontwikkeling beslist bespoedigd. Robbie werd steviger, breder, kreeg meer gemeenschapszin en werd in het veld sneller, doortastender en beschaafd-brutaal. Pietje Keizer vind ik altijd tactisch nog een stuk sterker, die is meer een strateeg. Rob moet het te veel van briljante momenten hebben, hij is te zeer afhankelijk van waterdragers."

De Stoop, de voorzitter van DWS, vind Rensenbrink ook een stille jongen. „Je kan wel met 'm praten, maar tot zijn ziel doordringen is er niet bij. Hij zou een voorzichtige Fries of een gesloten Groninger kunnen zijn. Zelfs in de spreekkamer sprak hij nooit veel. Als voetballer heb ik hem erg hoog. Hij is clever en zelfs door een straffe mandekking moeilijk uit te schakelen."

Rensenbrink, de gazelle van Anderlecht, de man van de onnavolgbare wendingen, ging in 1969 in België zijn heil zoeken. Wat vindt hij van het voetbal daar? „Tja, de organisatie bij de topclubs is er een stuk slechter dan in Nederland. Bij Brugge bijvoorbeeld bemoeien drie artsen zich met de gezondheid van de spelers. Maar je moet niet denken dat één van hen van sportgeneeskunde heeft gehoord. Het spel is er een stuk harder, dat scheelt aanmerkelijk. Het zit hem vooral in de scheidsrechters; die laten er te veel toe. Nou ja, die dingen neem ik allemaal op de koop toe. Je moet maar zo denken, ik speel uitsluitend voor de centen. En de tweede plaats achter Standaard Luik en het winnen van de Belgische beker in mijn eerste seizoen leverden heel wat franken op."

Na de nederlaag tegen Standaard het afgelopen jaar stortte het Brugse voetbalimperium in elkaar. Rensenbrink: „Dat lag hem vooral aan trainer Frans de Munck, die te veel het accent op conditie en hard werken legde. Van enig systeem was geen sprake, we speelden steeds 1-3-3-3. Het is dan erg moeilijk combinaties opzetten. Voor De Muncks levenshouding hadden de jongens ook weinig respect; achter zijn rug ging hij veel over de tong."

Nederland kan Rob nog niet vergeten. Veel weekeinden brengt hij samen met z'n vrouw Corry en zoon Dennis aan de Oostzaan door. Vissen is z'n grootste hobby, daarnaast biljart en tennist hij graag. Zou Rensenbrink nog wel eens voor Oranje willen uitkomen? (Hij speelde zeven keer in het A-elftal, negen keer in Jong Oranje en negen maal in het militaire elftal.) „Het zegt me minder dan vroeger. Als ik meespeel, moet ik trouwens verzekerd worden voor de transferwaarde. En dat zal beslist moeilijkheden opleveren. Om op Anderlecht terug te komen: ik heb nu in drie oefenwedstrijden zeven doelpunten gemaakt. Bij Brugge scoorde ik in het hele seizoen slechts twaalf keer. Ach, met een speler als Pol van Himst naast je gaat alles vanzelf. Maak je maar niet bezorgd, ik red me wel in Brussel."

*Om in de dorre woestijn vocht te kunnen conserveren, zijn de lange stengels van de Candelilla bedekt met een dunne waslaag. Deze was wordt verzameld en gebruikt bij de fabricatie van onder andere lak, vernis, schoensmeer. En omdat het zo'n waardevol artikel is, heeft de Mexicaanse regering de uitvoer ervan verboden. De hele oogst wordt door de regering opgekocht tegen een vastgestelde prijs. Maar omdat afnemers in de Verenigde Staten een betere prijs betalen, proberen clandestiene plukkers hun oogst over de grens naar Texas te smokkelen. De **federales**, de Mexicaanse politie, doet alles om dat te verhinderen. Zo is het gevaarlijke beroep van „was-smokkelaar" ontstaan — mannen die gebergte, woestijn, rivier èn politie trotseren en in die grensstreek kortaf „de Candelilla's" worden genoemd. Nu Indianen en veedrijvers niet langer langs de Rio Grande zwerven, zijn de Candelilla's de laatste vrijbuiters van noordelijk Mexico en Texas.*

DE LAATSTE TOCHT VAN DE CANDELILLA'S

DEEL 1

door Quint

illustratie Carl Hollander

Het was allemaal zo vertrouwd voor Richardo en Carlos, dat ze zich niet konden voorstellen hoe er ooit een eind aan hun vrijbuitersbestaan zou kunnen komen. Natuurlijk, als de *federales* hen betrapte, was het afgelopen, maar die waren ze altijd te slim af geweest. En dat had ze niet eens moeite gekost. Zolang ze zich aan hun geheime route hielden, zouden de *federales* hen nooit op het spoor komen. Ook deze keer verliep alles als vanouds. Carlos reed voor de karavaan van zwaarbeladen muilezels uit en Richardo sloot de stoet. Beide mannen waren alleen in een wolk van paardezweet en ochtendnevel. De woestijn was nog niet heet en ze zouden van de ochtendkoelte gebruik maken om nog een flink eind af te leggen. Daarna, als de zon alles in het werk stelde om de hersens onder hun schedel te braden, zouden ze de schaduw van hoge ocotillo's zoeken en wachten op de avond. Coyotes slopen weg tussen de hoge stenen. Andere mensen zagen ze niet, en dat was ook niet de bedoeling; niet voor niets volgden ze deze moeilijke route door de *Gran Comba*, de woestenij die de grote bocht van de Rio Grande omgeeft. Hier troffen ze slechts de ashopen van lang gedoofde vuren aan. En af en toe een ruwhouten kruis, de naam die er eens was ingegrift onleesbaar, weggeschuurd door het opgewaaide zand. Onfortuinlijke reizigers op deze route werden begraven waar ze stierven. Alleen geoefende en taaie ruiters waagden zich op deze berghellingen en de eindeloze vlaktes, die gekloofd werden door verraderlijke *arroyos*, diepe spleten en gaten in de ogenschijnlijk effen woestijnbodem. En na de moeizame tocht door deze dorheid en stilte wachtte hen nog de gevaarlijke oversteek naar Texas, door de brede gele rivier die de grens aangaf en die in haar stroom soms de muilezels meesleurde.

Maar ze zouden het niet anders willen, deze twee mannen. Voor hen was het leven van handarbeider te saai geweest, daarom hadden ze dit gevaarvolle bestaan gekozen. Het smokkelen van de Candelilla-was stelde hen in staat een avontuurlijk en vrij leven te leiden zonder te verhongeren. Rijk werden ze er niet van, maar er bleef altijd genoeg over voor een fles *tequila* nadat alles betaald was. Ze hielden van de ruigheid van dit land, al spraken ze daar nooit over. En soms hielden ze er ook *niet* van, niet het minst als bijvoorbeeld de muilezels bijna niet in bedwang gehouden konden worden omdat in de nacht een poema op dertig meter afstand krijste...

Dat overkwam hen die nacht, nadat ze kamp hadden opgeslagen en vermoeid in het donker, zonder vuur, zaten te roken en te drinken. De ezels konden maar met moeite gekalmeerd worden en bleven onrustig schoppen en knorren. Carlos stond later nog eens op om te gaan kijken of er misschien ergens een slang rondkroop die hen zo schrikachtig maakte. Mompelend streelde hij de dieren over hun onrustig

trillende oren en neuzen en trapte met zijn hoge laarzen hier en daar eens in het gele gras. Een Gila-monster glipte weg tussen de zwerfkeien, zijn hagedisselijf één tel zichtbaar in het koude maanlicht. Carlos stond stil en luisterde. Om hem heen vibreerde de woestijnnacht van al het kruipende, fladderende, springende gedierte dat tot leven gekomen was. Monsterachtige spinnen, schorpioenen, ratten, slangen, coyotes — alles wat zich overdag schuilhield, was nu op jacht gegaan. De woestijn leefde en daar werd gedood en gegeten, en zodra de zon aan de horizon verscheen, zouden de overlevenden weer stil verdwijnen in hun schuilplaatsen.

De muilezels wilden maar niet kalm worden en hij werd ongeduldig. Tenslotte keerde hij naar zijn slaapzak terug.

„Ze ruiken zeker iets," zei Richardo.

„Zou kunnen."

De beide mannen luisterden een tijdlang naar de nachtgeluiden, maar ze hoorden niets ongewoons.

„Misschien moesten we ze verplaatsen."

„Doe jij dat dan maar. Ik ben bekaf."

„Ik ook," zuchtte Carlos. „Laten we maar even afwachten."

Hij staarde naar de merkwaardige boomstam die als een witte knekel uit het zand oprees. De boom moest al een eeuw dood zijn, maar het hout was niet verpulverd tot stof: het was glanzend wit hout en het stak omhoog als het bot van een voorwereldlijk monster. Ja, het leek nog het meest op een afgeknaagd reusachtig bot, een groteske knekel die afstak tegen de witte maancirkel. De bovenkant liep breed en plat uit, als een gigantisch zadel.

In dat zadel — zonder geluid en in één soepele beweging — wipte een zandkleurig dier. Een grote kat, met een pezig langgerekt lijf en een kleine wrede kop. Carlos staarde naar die verschijning zonder dat het meteen tot hem doordrong. Maar de muilezels gilden en trapten in hun angst en Richardo sprong vloekend overeind en greep naar zijn geweer. Een poema.

Vóór de mannen het konden verhinderen, sprong de poema blazend omlaag op de nek van de muilezel recht onder hem. Met zijn verschrikkelijke klauwen klampte de grote kat zich vast aan de steigerende ezel, die nu gilde als een mens... Doordat de andere ezels door van angst heen en weer sprongen, durfde Richardo zijn geweer niet te gebruiken. In zijn pijn en paniek vond de muilezel de kracht om zich los te rukken van de boomstam waaraan hij was vastgebonden, en met de blazende poema op zijn nek en schouders begon het dier te hollen.

Een ongeluk komt nooit alleen. De getroffen muilezel zat met een lasso verbonden aan de elf anderen en ineens galoppeerde de hele karavaan de woestijn in. Richardo schoot zijn geweer leeg achter de poema aan, maar dat had geen effect. Beide mannen begonnen te hollen. Ver kon de ongelukkige ezel met zijn moordzuchtige ruiter niet komen, dat was duidelijk. En de anderen zouden uit eigen beweging terugkeren zodra ze gekalmeerd waren, want alleen bij de mens was er veiligheid voor de roofdieren van de woestijn. Behalve dan als er een poema opdaagde die deed wat nooit eerder een poema had gedaan: ondanks de aanwezigheid van een mens naderbij sluipen en aanvallen.

Nog geen halve kilometer verder bezweek de muilezel onder het gewicht en de moordende tanden en klauwen van de poema. Maar halfdood werd het dier door de andere ezels aan de lasso voortgesleept, en de grote kat, grommend van verbazing en woede, bleef zich aan zijn prooi vastklampen en liet zich ook meeslepen. Het gevolg was dat de ezels bléven vluchten. Voor een toeschouwer die er niet bij betrokken was, moest het een fantastische aanblik zijn, die blazende poema op zijn slachtoffer als op een slee voortgetrokken door een span van elf dolgeworden ezels... Maar voor de twee Candelilla's was het een blik op hun ondergang. De in paniek vluchtende muilezels sleepten hun moordenaar mee tot ver buiten het bereik van de mens en zijn geweer. En inmiddels lagen de zadeltassen met clandestiene was onbewaakt in hun kamp, en dat terwijl het heel goed mogelijk was dat de geweerschoten de aandacht van de *federales* getrokken hadden.

Na hun eerste verbijstering zagen de twee mannen wel in dat de kansen zich tegen hen keerden. Een blinde achtervolging had geen zin. Ze kwamen overeen dat Richardo de ezels op het spoor zou blijven, terwijl Carlos zou terugkeren naar het kamp. Met behulp van de twee paarden kon hij de zadeltassen naar een nabije *arroyo* brengen en daar verbergen, voor het geval er inderdaad *federales* kwamen opdagen. Het zou heel wat tijd kosten om de lading van een dozijn muilezels te vervoeren, maar zodra hij daarmee klaar was, zou hij Richardo volgen.

Richardo had maar één hoop: dat de poema zo in de war zou raken, dat hij zijn prooi losliet en er vandoor ging. Want als het dier in zijn woede ook de andere ezels zou aanvallen, moesten ze helemaal naar hun dorp terugkeren om nieuwe lastdieren te huren, en daar hadden ze geen geld voor. Dus holde Richardo zo vlug hij kon verder door de nachtelijke woestijn. Hij probeerde er maar niet aan te denken dat een poema die tot zulke krankzinnige dingen in staat was, misschien ook niet terugschrok voor een aanval op een mens.

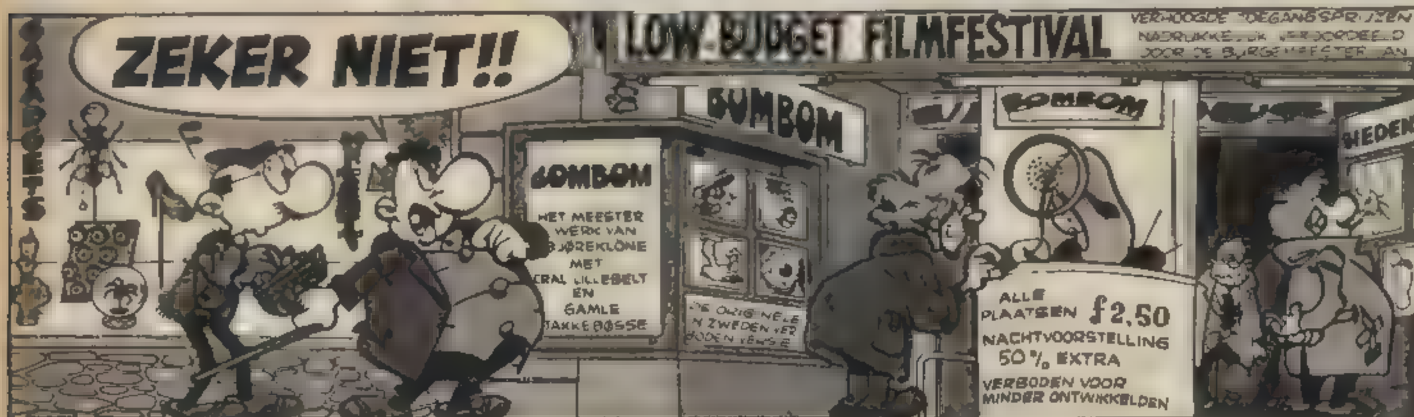
En Carlos holde terug naar het kamp, om daar te ontdekken dat de paarden er ondanks de kluisters vandoor waren gegaan. Ver konden ze nooit gekomen zijn, en hij zou ze gemakkelijk kunnen inhalen — maar ook elk roofdier zou dat kunnen. En Carlos bezat geen geweer.

Zo waren de twee Candelilla's van de *Gran Comba* die nacht ieder alleen vol ongerustheid op weg. Maar de woestijn was volmaakt onverschillig voor hun zorgen en omgaf hen vol giftige angels en vraatzuchtige tanden. Alles leek samen te spannen tegen hen, zodat het ernaar uitzag dat bij Glenn-Springs een handelaar uit Marathon voor niets op hen wachtte. Dat zou het einde van hun vrijbuitersbestaan kunnen betekenen.

wordt vervolgd

OLIVIER

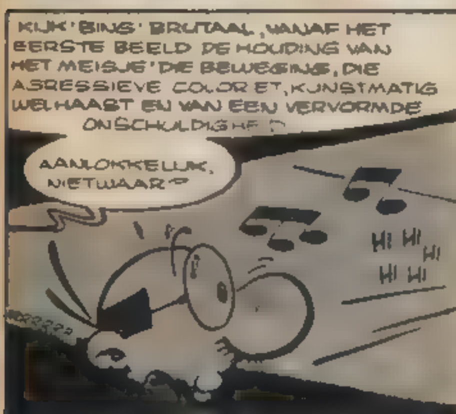

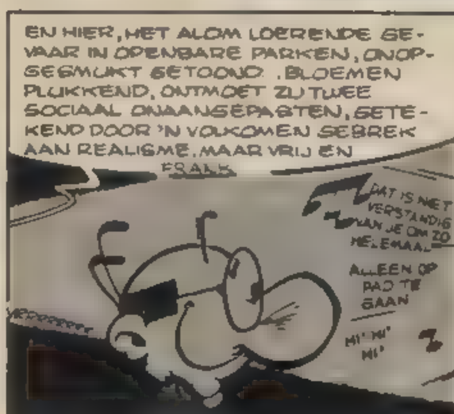

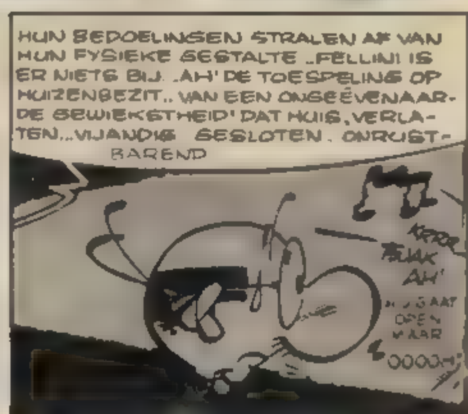

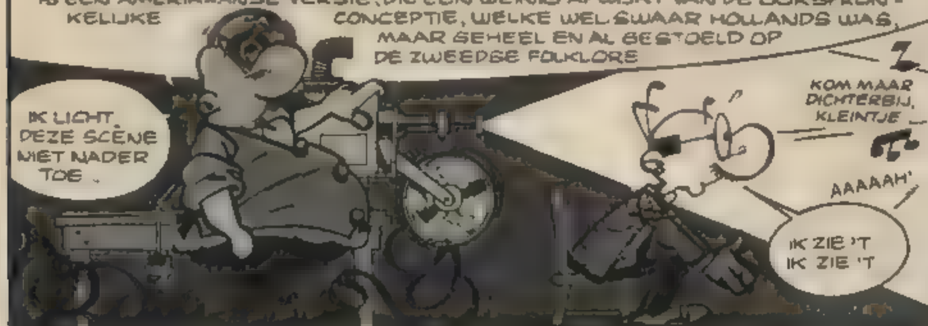

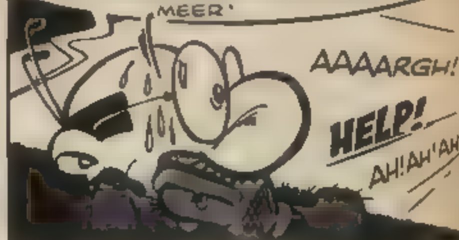

307A

BLUNDER

DOOR GREG.

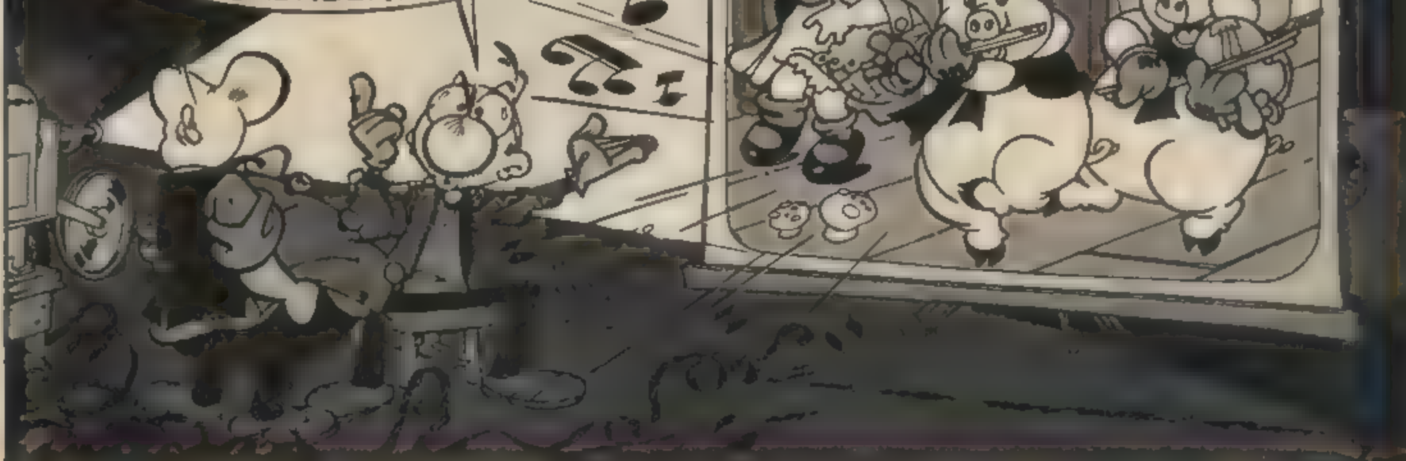

S.A. 1971

MICK TANGY

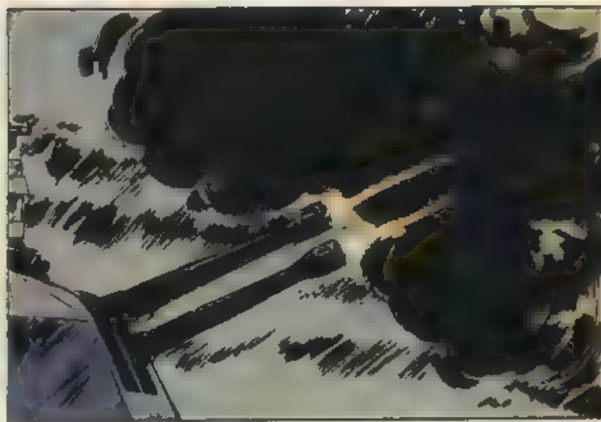

!?!
ZETTEN ?IK WOU DAT IK 'T KON'IK HEB GEEN DRUPPEL BRANDSTOF MEER

EVEN LATER.
IK DACHT DAT ER GEEN HOND OP RANGIROA ZOU ZIJN. U GAAT ME TOCH NIET VERTELLEN DAT U MIJN NOODSIGNALEN NIET GEHOORD HEEFT?'
WE HEBBEN EEN BLIKSEMINSLAG GEHAD IN DE CENTRALE RADIOKAMER EN ALLE ANTENNES ZIJN OMGEWAAID'

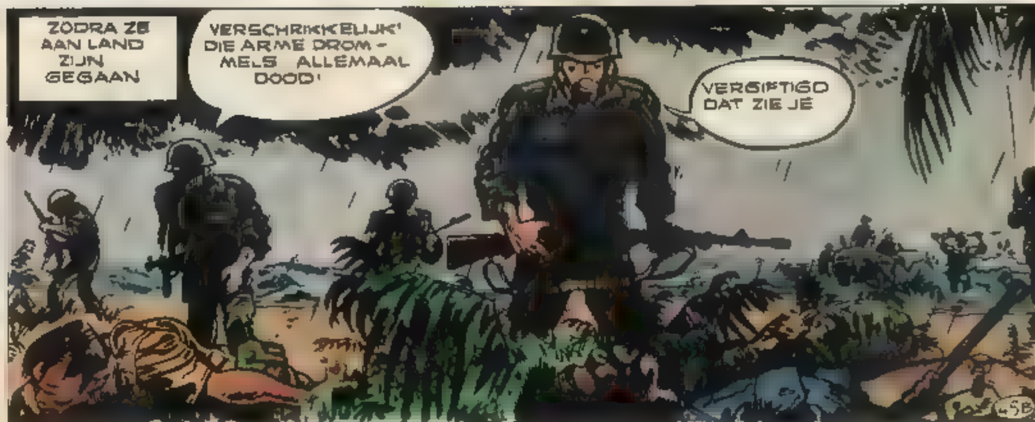

INTUSSEN HEEFT DE JAGER TERJA BEREIKT EN NEEMT DE GEWONDEN EN LAVERDURE VAN DE SCHOENER OVER
IK WIL DE COMMANDANT SPREKEN, ONMIDDELLIJK'

TANGY HEEFT DE NEPTUNE NEERGESCHOTEN, MAAR ER MOETEN NOG HEEL WAT MENSEN OP HET EILAND ZIJN ACHTERGEBLEVEN
GOED, IK ZAL DE NODIGE ORDERS GEVEN'
45A

EEN UUR LATER
ER WORDT NIET GEANTWOORD OP ONZE SIGNALEN, COMMANDANT. HET EILAND LIJKT VERLATEN!
DAN PROBEREN WE 'T MET EEN SALVO LOSSE FLODDERS'
D61

NOG STEEDS NIETS VREEMD...JAHAN! STRIJK DE TWEE RIFSLOEPEN' LUITENANT LAVERDURE ZAL DE LANDINGSOPERATIE LEIDEN'
AH

ZODRA ZE AAN LAND ZIJN GEGAAN
VERSCHRIKKELIJK' DIE ARME DROMMELS ALLEMAAL DOOD'
VERGIFTIGD DAT ZIE JE
45B

OPERATIE STILLE ZUIDZEE

TEKST: CHARLIER TEKENINGEN: JIJÉ VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

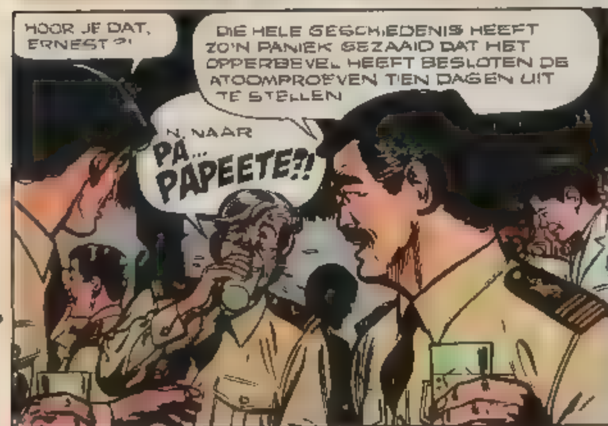
Mick is behouden geland op Rangiroa Ernest is aan boord van een Franse jager, op weg naar Terua, de basis van de spionnen.

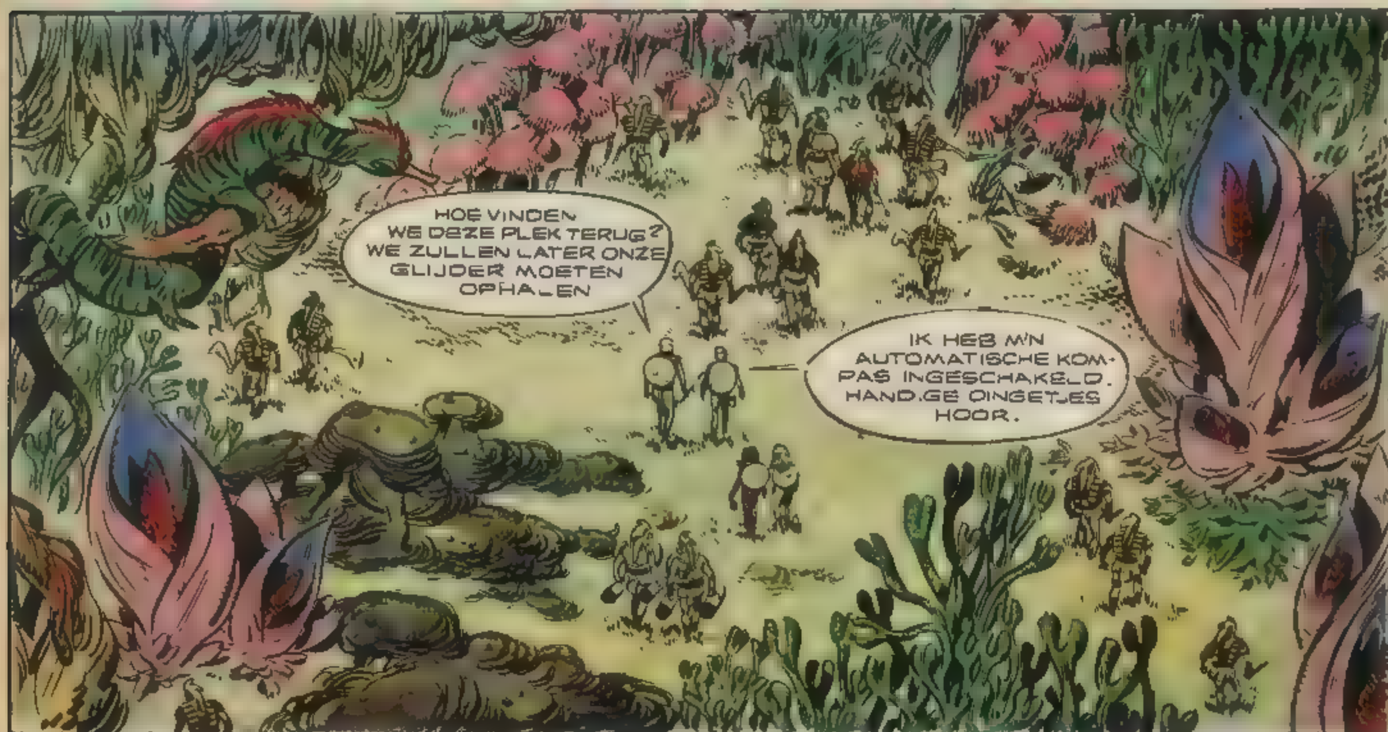

BINNENKORT IN PEP

LUC ORIENT

DOOR
EDDY PAAPE
EN GREG
VERTALING:
FRITS VAN DER HEIDE

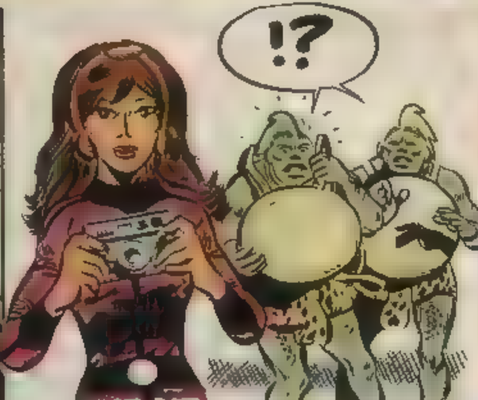
DE PLANEET VAN DE ANGST

Luc heeft Korran, de Drakenman, verslagen. Zij gaan op weg om Borkh, Korrans vader, te ontmoeten. Maar Korran is niet te vertrouwen ...

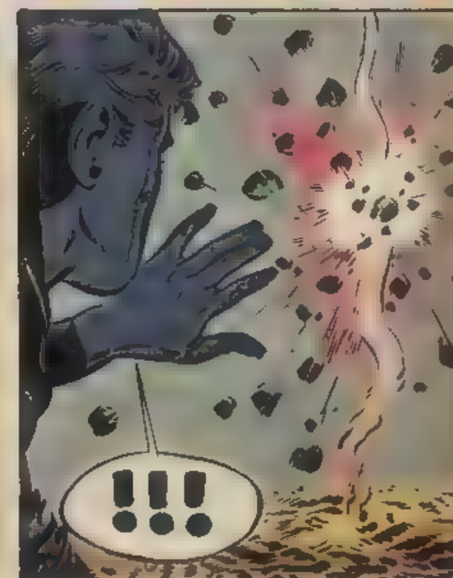

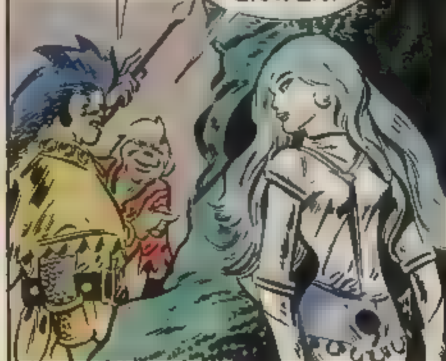
LUC ORIENT

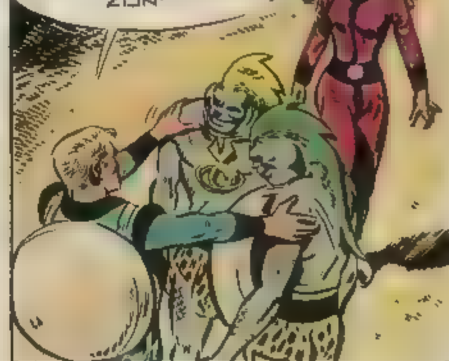
ONGELOOFLIJK! DIE STEEN WERD IN EEN SECONDE VERPULVERD!
STEL JE VOOR DAT IK ER TE DICHT BIJ WAS GEKOMEN, DAN...
DE VREEMDELINGEN KENDEN DE "ADEM DER DEMONEN" NIET. JAMMER DAT ER WERD INGEGREPEN..

ALLEEN DE VROUW ZOU HET SLACHTOFFER GEWEEST ZIJN. IK WIL DE ANDEREN TREFFEN, VOORAL DE AARDMAN!

IK ZAL ME WREKEN EN GAHM WEET WAAR!
HAHA! IN DE KLOOF DER GLOEIENDE GRAVEN!

BIBI EN TOTO, JULLIE HEBBEN GETOOND WARE VRIENDEN TE ZIJN!

IK BEN JULLIE VERSCHRIKKELIJK DANKBAAR. EIGENLIJK ZOU IK JULLIE OP AARDSE MANIER MOETEN

...BEDANKEN!

DANK JE!

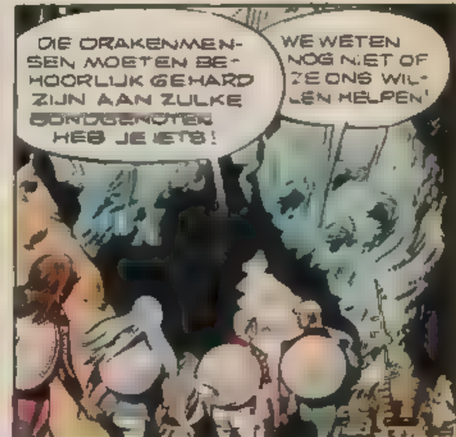
DHANKJEH..
IK HEB ZO'N IDEE DAT LORA DE HARTEN VAN ONZE VRIENDEN HEEFT GESTOLEN, LUC!
DE VREDESKUS! EEN MIJLPAAL IN DE GESCHIEDENIS VAN TERANGO!

VRIENDEN! WE GAAN VERDER. 'T RIJK VAN MIJN VADER IS VLAK BIJ!
BAH! "VRIENDEN" WAT EEN HUICHELAAR IS DE KORRAN.

DE PLANEET VAN DE ANGST

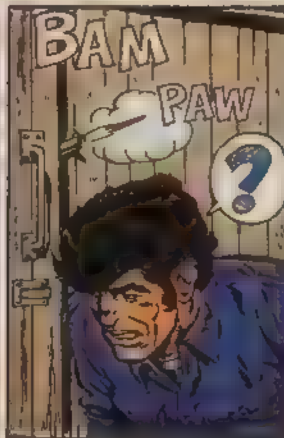

WORDT VERVOLGD

BLUEBERRY

TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: GIRAUD
VERTALING: KAREL KERSTEN

DE MAN MET DE IJZEREN VUIST

De reddingstrein wordt op weg naar Generaal Dodge overvallen. De locomotief is ontspoord. Nu komt de tweede loc goed van pas.

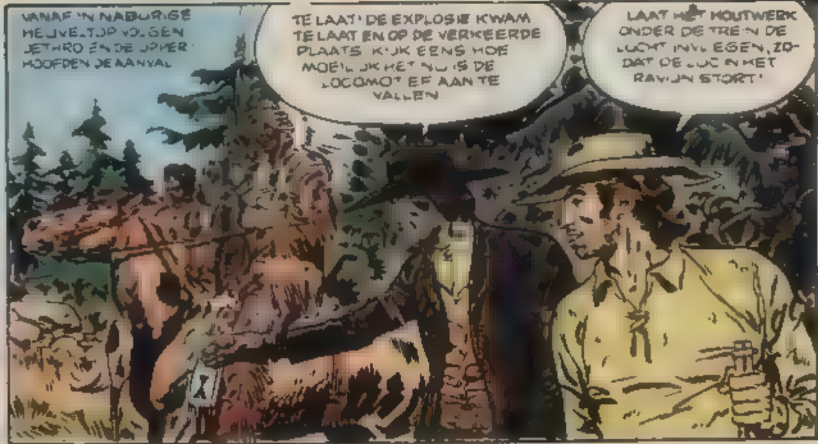

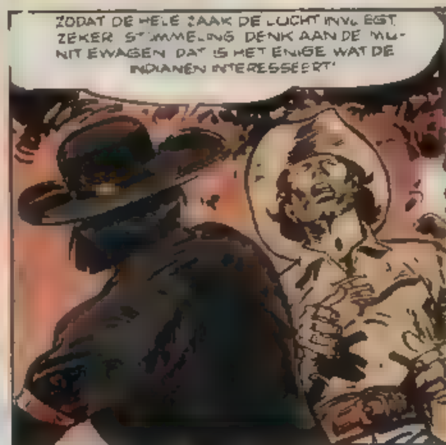

BLUEBERRY

MET GILLENDE REMMEN KOMT DE LOCOMOTIEF VLAK VOOR HET PLOTSELING GESLAGEN GAT TOT STILSTAND
DAMN! DAT GING MAAR NET GOED
VOOR EN ACHTER ONS IS DE LIJN GEBLOKKEERD! WE KUNNEN GEEN KANT MEER UIT!

VANAF 'N NABURIGE HEUVELTOP VOLGEN JETHRO EN DE OPPERHOOFDEN DE AANVAL
TE LAAT! DE EXPLOSIE KWAM TE LAAT EN OP DE VERKEERDE PLAATS. KIJK EENS HOE MOEILIJK HET NU IS DE LOCOMOTIEF AAN TE VALLEN
LAAT HET HOUTWERK ONDER DE TREIN DE LUCHT INVLIEGEN, ZODAT DE LOC IN HET RAVIJN STORT!

ZODAT DE HELE ZAAK DE LUCHT INVLIEGT. ZEKER STOMMELING! DENK AAN DE MUNITIEWAGEN! DAT IS HET ENIGE WAT DE INDIANEN INTERESSEERT!

GEEN WOORD MEER VAN JOU. MAAR WAAR BLIJFT HET SIGNAAL VAN PEPE? IK WIL DAT GELD WEL EENS ZIEN!
33A

BLUEBERRY HEEFT ZICH BIJ ZIJN MAKKERS GEVOEGD
VLUG! BLOKKEER DE DEUR EN SCHIET OP ALLES WAT BEWEEGT!

OP DAT MOMENT KOMT JETHRO AANSTORMEN
EROP AF, JONGENS! HAAL DE KLUIS MET GELD ERUIT! IK ZORG WEL VOOR DAT STELLETJE OP DE LOCOMOTIEF!

MAAR HET VALT DE AANVALLERS NIET GEMAKKELIJK DE LOCOMOTIEF TE BEREIKEN. DE ENIGE WEG NAAR HUN DOEL GAAT OVER DE WAGONS WAAR ZE EEN SIMPEL DOELWIT VORMEN

EN DE TWEE OVERGEBLEVEN MANSCHAPPEN VAN DE LOC SCHIETEN VANUIT HUN VEILIGE POSITIE OP IEDERE INDIAAN IN HUN BUURT
33B

DE MAN MET DE IJZEREN VUIST

Dargaud S.A. 1971

DE MACARONI'S

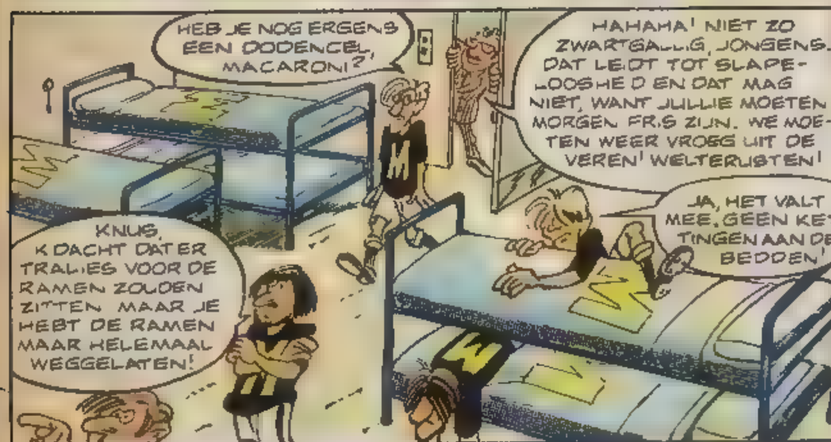

TEKST DICK MATENA
TEKENINGEN DINO ATTANASIO
KLEUR HANS LEERIS

GANGSTERS EN VOETBAL

De training in Macaroni's nieuwe kamp verloopt niet geheel volgens de regels. Een spion van Adriano kan zijn ogen niet geloven

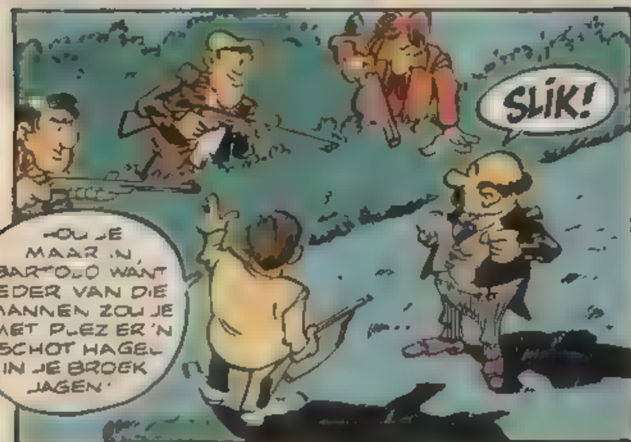

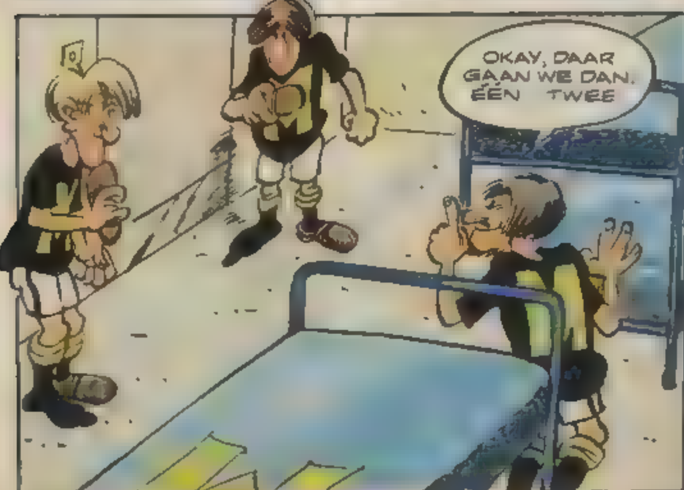

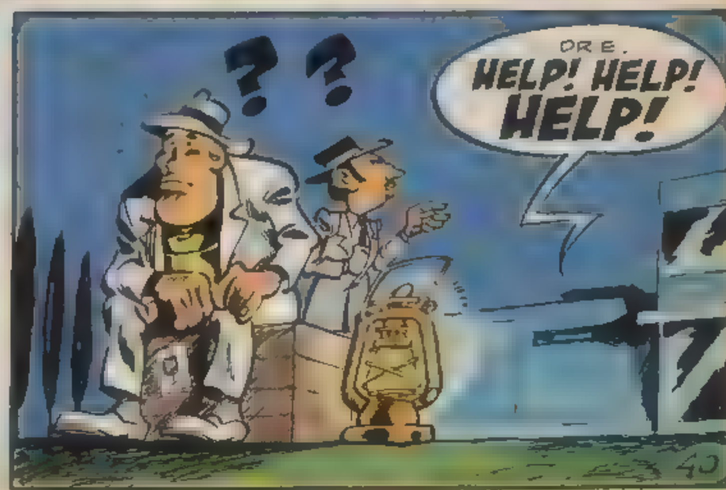

MENEERTJE KOEKE PEERTJE

SAMENSTELLING: HENK ALBERS
TEKST: JAN VAN GELDEREN
LETTERTEKENEN: RICHARDS STUDIO

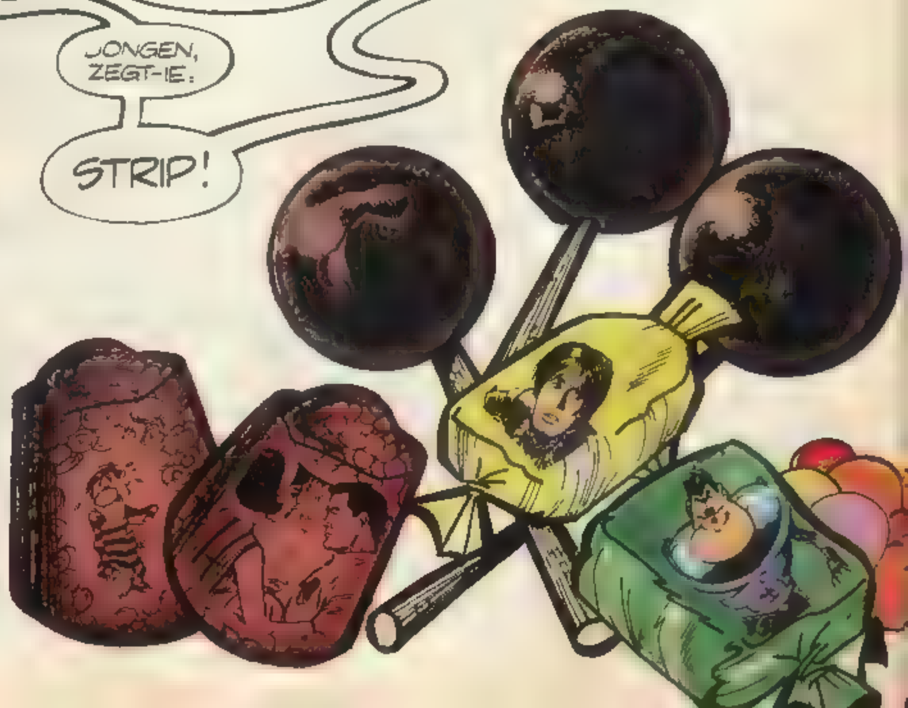
MENEER DE KOEKEPEER, NOU MOET U ME TOCH 'NS VERTELLEN, WANT DAAR BEN IK ALTIJD AL ZO NIEUWSGIERIG NAAR GEWEEST. MAAR ZE ZEGGEN DAT HET FABRIEKSGEHEIM IS, DAT U DAT AAN NIEMAND VERTELT, MAAR MISSCHIEN WILT U VOOR MIJ EEN UITZONDERING MAKEN, WANT U WEET DAT IK MIJN MOND KAN HOUDEN, VOORAL ALS ER ZO'N BOTERBABBELAAR VAN MENEER DE KOEKEPEER INZ.T, WANT, O JONGENS WAT ZIJN DIE HEERLIJK, DIE BARSTEN VAN DE BOTER HOOR,

ZONDE DAT IK HET ZEG,

EN TOEN KIJKT-IE ME ZO AAN MET DIE STRIP-OOGJES VAN HEM EN HIJ PAKT ME BIJ MIJN ARM EN WE GAAN EVEN IN EEN STIL HOEKJE VAN DIE FABRIEK VAN HEM STAAN EN TOEN ZEGT-IE.

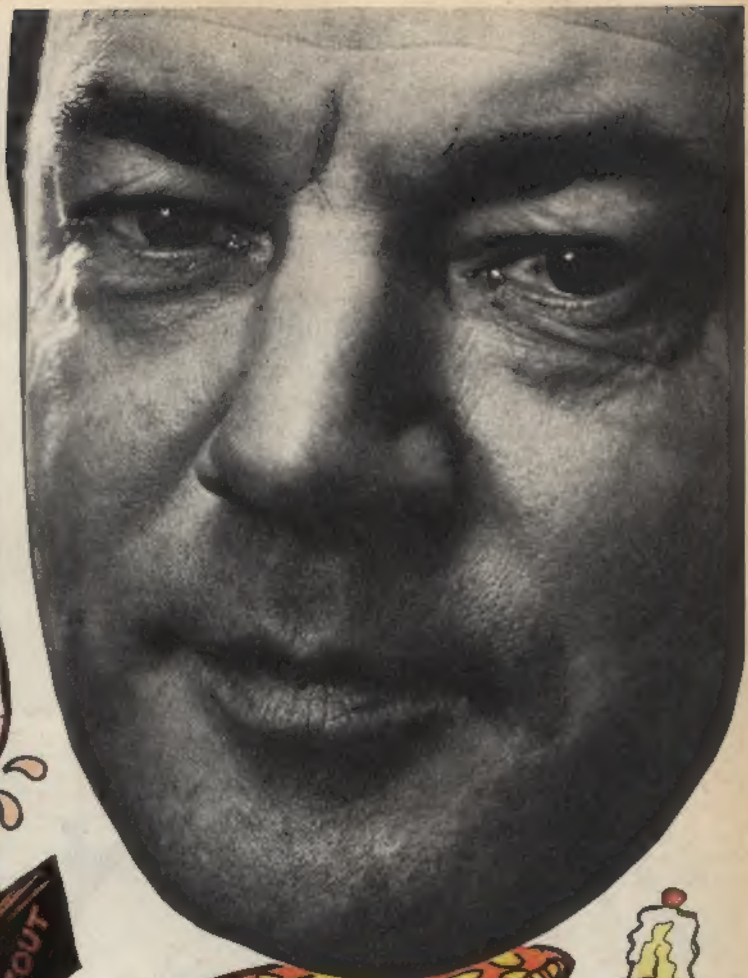
VAN DUINHO-!

OEPS! DAAR STA IK BIJNA RECLAME VOOR MEZELF TE MAKEN-

ZIE JE WEL, TOCH FABRIEKSGEHEIM! DAT KRIJG JE NIET UIT HEM, HOOR!

MOET JE HOREN, ZEG, WAT ME GISTEREN IS OVERKOMEN. GISTEREN KOM IK BIJ MENEER DE KOEKEPEER, JA HIJ WAS TOEVALLIG OP ZIJN KANTOOR. O, JE HEBT JE GEEN VOORSTELLING HOE DRUK DIE MAN HET HEEFT IN DAT BEDRIJF VAN HEM, MAAR GOED, IK KAN HEM NOG NET AANSCHIETEN EN IK ZEG:

MAAR IK ZEG,

MENEER DE KOEKEPEER, NOU ZOU IK TOCH ZO GRAAG EENS WILLEN WETEN HOE HET KOMT DAT EEN MENS MAAR BLIJFT DOORETEN VAN DIE PEPJES VAN U, WANT WAT U DAARIN DOET DAT IS TOCH WEL IETS HEEL BIJZONDERS, DAAR HEBBEN DIE SMAAKMAKERS VAN U ZICH TOCH WEL HET SCHOMPES NAAR GEZOCHT VOORDAT ZE HET TE PAKKEN HADDEN,

ZOUT

STRIPJE VAN DE WEEK

LUCKY LUKE

TEKST
GOSCINNY
TEKENINGEN
MORRIS
VERTALING
KEES DE GROOT

DAAR IS DE WAGEN MET HET LOON VOOR DE ARBEIDERS VAN DE KOPERMIJN IN CACTUS JUNCTION...

EN MAAR ÉÉN MAN ALS ESCORTE !

OMA DALTON

DIT IS DE LAATSTE BETALING VOOR CACTUS JUNCTION. DE MIJN IS UITGEPUT! WIJ HOUDEN ERMEE OP EN BEGINNEN ERGENS ANDERS! EN JIJ LUCKY LUKE, WAT GA JIJ DOEN?
IK BLIJF 'N PAAR DAGEN IN DE STAD OM BIJ TE KOMEN.

BATHS

KAN IK U HELPEN, MEVROUW?
GRAAG, JONGEMAN! IK MOET NAAR DE SLAGER AAN DE OVERKANT!

MET AL DAT VERKEER TEGENWOORDIG HEB JE 'N INDIAANSE VERKENNER NODIG OM DE STRAAT OVER TE STEKEN!

ALSTUBLIEFT MEVROUW!

DANKJEWEL, JONGEMAN!

'NS KIJKEN, WAAR HEB IK 'M NOU GELATEN...AH, HIER IS-IE!

HANDEN OMHOOG IEDEREEN!
?!

LUCKY LUKE 3

OMA DALTON

SLAGERIJ

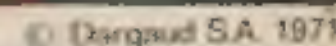

NEE, NEE, LUCKY LUKE! LAAT MAAR!

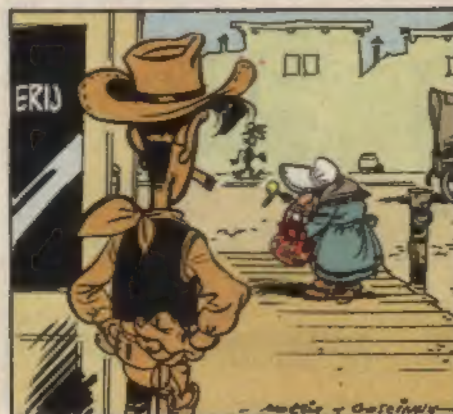

ALSTUBLIEFT, TOT UW DIENST!

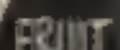
3A

SLAGERIJ

HANDEN OMHOOG, IEDEREEN!

DAT HAD IK NOOIT GEDACHT, DAT DE DALTON'S OOK 'N MOEDER HEBBEN!

ZE IS EEN VAN DE SCHILDERACHTIGSTE FIGUREN VAN ONZE STAD! WIJ ZIJN DOL OP HAAR...

OMDAT ZIJ DE NAAM DALTON EER WIL AANDOEN EN BOVENDIEN NIET HET IDEE WIL KRIJGEN DAT ZE VAN DE LIEFDADIGHEID MOET LEVEN, DOET ZE NET ALSOF ZE DE WINKELIERS BEROOFT...

